

Finnish
Revelation, Book Of Symbols
56-0617

William Marrion Branham

“... päivinä, jolloin seitsemännen enkelin ääni kuuluu ...” Ilm. 10:7

**Ilmestyskirja,
vertauskuvien kirja**

Jeffersonville, IN, USA

17.6.1956

Esittely

William Branhamin merkittävä palvelustehtävä oli Pyhän Hengen vastaus Raamatun kohtien Mal. 4:5-6, Luuk. 17:30 ja Ilm. 10:7 profetioihin. Tämä maailmanlaajuinen palvelustehtävä on ollut monien muiden Raamatun profetioiden huipennus ja Jumalan Pyhän Hengen työn jatke tänä lopunaikana. Tästä palvelustehtävästä on puhuttu Kirjoituksissa valmistamaan ihmiset Jeesuksen Kristuksen toista tulemusta varten.

Rukoilemme, että painettu Sana tulisi kirjoitetuksi sydämeesi, kun luet tätä saarnaa rukoillen.

Yli 1100 William Branhamin saarnaa on ladattavissa tai tulostettavissa ilmaiseksi ääninauhoina ja kirjasina useilla eri kielillä osoitteesta www.messagehub.info.

Tätä kirjaa voidaan kopioida ja jakaa eteenpäin mikäli se kopioidaan sellaisenaan, ilman muokkaamista ja jaetaan ilmaiseksi.

¹⁴³ Sitten minulla on NÄIN SANOO HERRA vietävänä eräälle naiselle kaukana Pohjois-Kanadassa. Ja menen sinne ja vaimoni tulee mukaani ja lapset, joksikin aikaa. Tulen takaisin Vancouverin kautta tavatakseni ystäväni Ern Baxterin, minulla on jotakin sanottavaa hänelle. Ja välittömästi sen jälkeen menen Washingtoniin, Herra Rasmussenin luo, yhden päivän vierailulle.

¹⁴⁴ Sitten menen alas La Crescentaan, Kaliforniaan, asettaakseni joitakin asioita järjestykseen, jossa telttani on jo valmistettu ja valmis menemään kentälle nyt. Ja niinpä minä luultavasti aloitan Kalifornian Länsirannikolla, menen alas Kalifornian ja Arizonan halki, tänä tulevana talvena, jos Herra suo; lukuun ottamatta avoimeksi jätettyjä aikoja kokousten välillä, mennäkseni kokouksiin Afrikassa uudestaan. David duPlessis ja monet näistä Afrikasta olevista miehistä täällä, haluavat pystyttää Afrikan-kampanjan, jotka olivat hänen kanssaan tässä kokouksessa, tulevat tapaamaan siellä. Ja meidän on tultava yhteen veli Arganbrightin kanssa ja rukoiltava, nähdäksemme missä seuraava kokous tulee olemaan.

¹⁴⁵ Rakastatteko te Häntä? [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Hyvä on. Silloin teidän täytyy rakastaa minua, jos te rakastatte Häntä, koska minä olen Hänessä. Ja me rakastamme toisiamme. Herra siunatkoon teitä. Rakas veli Neville, Jumala siunatkoon sinua. Kiitoksia ajasta, veli Neville.

Ilmestyskirja, vertauskuvien kirja

¹ ...?... Ja te vain menette kotiin puhujanlavalta. Hyvää huomenta, ystävät. Me olemme iloiset voidessamme olla täällä tänä aamuna muutaman hetken puhumassa teille. Enkä usko veli Nevillellä koskaan olevan mitään tiettyä paikkaa Kirjoituksesta, josta hän pitäisi pyhäkoulun, joten me vain teemme niin kuin tunnemme Pyhän Hengen johtavan, aloittaaksemme siitä, mistä Hän haluaa, tai mistä luvusta Hän haluaa meidän lukevan. Minä jotenkin pidän siitä sillä tavalla. Silloin siinä ei ole mitään säännöllistä rutiinia, ei mitään muodollista, me vain vastaanotamme sen niin kuin Herralta ja menemme suoraan eteenpäin.

² Ja, minä olen ollut melko kiireinen. Meillä oli mukava kokous Cadle Tabernaakkelissa. Ja minun mielestäni, kaikkein mukavinta siinä, parantumisten lisäksi, oli eilen iltainen alttarikutsu, kun satoja tuli siellä käytävää myöden alttarille, täyttäen kaiken alttarin ympärillä olevan tilan, ja käyttävät olivat täynnä ihmisiä, jotka tulivat Herralle Jeesukselle Kristukselle. Ja loppujen lopuksi, pääasia on nähdä ihmisten syntyvän uudestaan, tulevan Jumalan Läsnäoloon.

³ Ja näen tämän pienen ryhmän täällä, meillä ei ole mitään kirkkokuntaa tai jäsenyyttä, meillä on vain yhdessäolo toistemme kanssa. Ja niille, jotka tulevat tänne, me saarnaamme Evankeliumin.

⁴ Haluan tunnistaa tänä aamuna kaksi veljeä, jotka ovat siellä takana, ja jotka tunnen hyvin, kaksi rakasta ystävääni. Veli Sothmann, Kanadasta, hän ja hänen ystävänsä. He ovat, uskon, että he ovat... Tuo karamellinvalmistaja, mikä on se paikka, jossa asut, veli? En voi... Ja sitten vieressäsi oleva veli siellä. Mikä? Iowa, niinhän se olikin. Hän söi karamellejaan ollessaan tulossa tiellä, minun olisi pitänyt tietää, missä hän asui. Kyllä. Niinpä me olemme kiitolliset siitä, että he ovat täällä tänään, vierailevina ystävinämme. Heidän on aikomus, luulisin, mennä nyt Kanadaan.

⁵ Ja sitten tulkaa seuraaviin kokouksiin, jotka alkavat tällä viikolla, tämän viikon lopulla, kahdentenakymmenentenäkolmantena, kristittyjen Liikemiesten luona Minneapolissa.

⁶ Torstai-iltana tulen olemaan Chicagossa, Chicagon Evankeliumi Taber... tai uskon, että se on Filadelfian seurakunnassa, kyllä, tulevana torstai-iltana Chicagossa.

⁷ Tänään iltapäivällä meidän pitäisi olla Junior Cashin luona, noin kello kahdelta, jos kaikki käy hyvin, vihkiäksemme tuon tabernaakkelin. Ja uskon hänen sanoneen, että hänellä oli siellä joitakin mykkiä. Sana siitä, kuinka mykkä parantui Indianapolissa, on levinnyt sinne. Hän oli syntynyt mykkänä ja oli noin kaksikymmentäkahdeksanvuotias, eikä ollut koskaan puhunut tai kuullut. Ja he tuovat joitakin mykkiä sinne tänään iltapäivällä. Jos vain voin päästä sinne nyt rukoillakseni heidän puolestaan. Ja se on tällä vanhalla valtatiellä, vanhalla valtatie 3:lla, juuri Charlestownin yläpuolella. Jos vain mahdollisesti pääsen sinne.

⁸ Minulla on joitakin hyvin rasittavia asioita, joita minun on kiirehdittävä tekemään aivan kohta. Ja sitten huomenna minun on tehtävä matka Kentuckyyn. Se pitää minut jotenkin kiireisenä. Mutta sen jälkeen, kun pääsen näiden kokousten lävitse nyt, on minulla vähän aikaa pieneen lomaan, ja olen takaisin noin kuuden viikon kuluttua. Menen Kanadaan ja sitten Länsirannikolle. Niinpä olkaa rukouksessa puolestani, minulla on paljon ratkaisuja tehtävänä välittömästi, todella tärkeitä ratkaisuja, joten rukoilkaa puolestani. Luotan siihen, että te tulette rukoilemaan puolestani.

⁹ Nyt kokous tänä iltana... Niin kuin kallis rakastettu pastorimme, veli Neville, on aina ollut niin innoittava. Ja tullessani aamulla ajattelin vain istuvani, kuunnellakseni hänen puhuvan, mutta hän on mies, jolla on paljon kohteliaisuutta, ja hän haluaisi jonkun... Hän "pitäisi parempana." Uskon, että se on Kirjoitus: "pitää toista parempana", näettehän. Minä pidän siitä. Olen varma, että me kaikki iloitsemme veli Nevildestä, pastorstamme, ja siitä, että hän on sen tyyppinen henkilö. Minkälainen mies on, sellainen hän on sydämessään. Katsokaahan, se on... Ja hän, ilmaisten itsensä sillä tavalla, osoittaa mikä hän on.

¹⁰ Minä olen nyt ollut jotenkin... Suoraan sanoen, olen ollut ylhäällä ja liikkeellä vain noin kolmekymmentäviisi minuuttia, joten en oikein tiedä, mistä tässä aloittaa. Minulla on valittuna täällä kolme paikkaa Kirjoituksesta. Yksi niistä on 1. Pietarin kirjeessä, toinen on Juudan kirjeessä, ja yksi on Ilmestyskirjassa. No niin, mistä me nyt tulemme aloittamaan tällä kerralla. Auttakoon Herra nyt meitä ja siunatkoon meitä suuresti ja runsaasti, kun me katsomme Häneen.

Kristuksen kanssapalvelijana, ja rakkaudessa ja Pyhän Hengen yhteydessä. Minun täytyy lähteä nyt melko pian, mennäkseni Kanadaan, ja Kaliforniaan. Suoraan sanoen, siirryn Kaliforniaan. Niinpä sitten haluan teidän olevan rukouksessa puolestani, suuresti, rukoillen puolestani nyt, kun minulla on jotakin, mikä minun täytyy ratkaista aivan kohta, näettehän, ja se on hyvin rasittavaa ja pyydän, että te ottaisitte minut sydämellenne ja muistaisitte minua. Koska tiedän, että rukous on se, mikä muuttaa asiat. Rukous on se, joka tekee asiat puolestamme.

¹⁴¹ Ja nyt, olen pahoillani, että olen pidätellyt teitä tänään näin kauan ja pitänyt rakkaan veljemme, pastorin täällä, poissa saarnastuolistaan. Olen pahoillani, mutta en oikein tiedä... Minun on lähdettävä liikkeelle nopeasti, enkä nähnyt yhtään haastattelupyyntöä täällä pöydällä. Mutta sillä aikaa, kun pastori tarkistaa asian; eräs veli tuli koko matkan Englannista asti, hän sanoi, tapaamaan minua muutamaksi minuutiksi. Ja minä haluan tavata tuon veljen. Toivoisin, että minulla olisi aikaa puristaa teidän käsiänne ja tavata teitä kaikkia, mutta minulla ei ole. Nyt, voidaksenne saada pienen haastattelun näinä aamuina, kun olen täällä, soittakaa sihteerilleni, veli Coxille, joka istuu täällä, ja hän hoitaa nuo asiat. Siitä syystä meidän täytyy järjestää aikamme niin, että voimme saada aikaa noihin asioihin. Mutta tämä veli, tietämättä tästä, on tullut Englannista. Minun pitäisi olla poissa täältä seuraavien kahdentoista minuutin kuluessa, joten minä, kyllä, kello on kaksitoista, niinpä minun täytyy kiirehtiä lähtöön. Niinpä suokaa te kaikki minulle anteeksi, tulen menemään tänne huoneeseen tämän veljen kanssa muutaman minuutin haastattelua varten. Ja tapaan teidät kaikki jälleen niin pian kuin pääsen takaisin. Rukoilkaa minun puolestani.

¹⁴² Kokoukset tulevat nyt olemaan Filadelfia Seurakunnassa, torstai-iltana. Me tulemme olemaan konventtitalissa, tällä tulevalle viikolla, keskiviikkoiltana. Me tulemme olemaan Kansainvälisten Täyden Evankeliumin Liikemiesten luona, minun tulee puhua kahdennenkymmenennenkolmannen päivän aamuna, Leamington hotellissa, Minneapolisissa, Minnesotassa. Ja sitten menemme konventtitalille, uskoisin, että se on niin, sitä seuraavana iltana, se on lauantaina. Ja sunnuntaina olen Heart Harbor Tabernaclessa [Sydän Satama Tabernaakkelissa] pastori Gordon Petersonin kanssa, ja se on saarnaamiskokous. Ja maanantai-iltana, koko päivän maanantaina, olen konventissa viisi päivää.

¹³⁵ Kun rukoilin erään pienen tytön puolesta ja profetoin hänen ylitseen, koskien tuota suurta turvotusta hänen päässään ja kasvoissaan, kuinka se tulisi laskemaan ja olemaan terve. Täällä tuo pieni tyttö nyt on, ja jokainen hitunenkin siitä on poissa hänen kasvoistaan ja muualta. Äiti tuo hänet tänne Jumalan kunniaksi, näyttääkseen, että se on kaikki kuivunut ja jäljellä on vain rupi. Sisar, Jeesus sanoi erään kerran: “Eivätkö ne yhdeksän parantuneetkaan?” Yksi tuli antamaan kunnian, näettehän, kiittämään Jumalaa siitä. Nyt kultaseni, tukka tulee kasvamaan takaisin sen ylitse. Muista, mitä veli Branham sanoi sinulle siellä tuona iltana, ja sinä tulet olemaan täydellisesti terve ja normaali.

¹³⁶ Ja me kumarramme kiittäksemme Jumalaa. Isä, me kiitämme Sinua parantamisestasi. Ja me kiitämme Sinua tästä uskollisesta äidistä ja suloisesta pikkutyöstä, joka oli halukas tulemaan ja näyttämään, että Jeesus yhä elää ja hallitsee. Nähdä tuon suuren rumiin näköisen, syövänkaltaisen turvotuksen kaikkialla yli hänen päänsä ja kasvoillaan, ja Sinä paransit hänet ja otit sen pois. Me kiitämme Sinua siitä. Ja me rukoilemme nyt, että Sinä siunaisit tätä uskollista äitiä, jonka sydän on saanut tämän sävähdyttävän kokemuksen. Ja, kun tämä pieni tyttö on kasvanut naiseksi, voikoon hän yhä todistaa Sinun kunniaksesi.

¹³⁷ Nyt jatkan käsien päälle laskemista, veljeni voidellessa öljyllä. Ja voikoot he saada saman kaltaisen siunauksen, kuin tämä pieni tyttökin sai. Jos he vain voivat uskoa sen lapsenkaltaisella uskolla, kuten tämä lapsi teki, tulisi se olemaan niin. [Tyhjä kohta nauhassa. Veli Branham ja veli Neville jatkavat sairaiden puolesta rukoilemista.]

¹³⁸ Hienoa. Olen niin onnellinen tänä aamuna tästä palvonnan ja yhdessäolon ajasta toistemme kanssa, jolloin Jeesuksen Kristuksen Veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä.

¹³⁹ Ja vieraille porteissamme, me haluamme toivottaa teidät tervetulleiksi takaisin. Tulkaa tänä iltana, iltakokoukseen. Jos olette kaupungissa ja haluatte tulla ja olla jälleen kanssamme tänä iltana, olisin hyvin onnellinen. Ovet ovat aina avoinna. Meillä ei ole mitään kirkkokuntaa, ei muuta uskontunnustusta kuin Kristus, ei muuta lakia kuin rakkaus, eikä muuta Kirjaa kuin Raamattu. Ja me haluamme antaa teille kutsun, olette sydämellisesti tervetulleita.

¹⁴⁰ Ja haluaisin myös pyytää, kun jatkatte matkaanne, lähdette täältä kaupungistamme maan eri osiin, muistamaan minua rukouksissanne,

¹¹ Toivon, ettei tämän tuuletin ota liiaksi vetoa pois keneltäkään. Tekeekö se niin? Tai, uskon, että se on enimmäkseen saarnastuolia varten. Eikö niin, veli Cox, tämä täällä? Kyllä, no niin, olen siitä iloinen. Se aiheuttaa minulle paljon vahinkoa, tämä, ilman mitään peitettä pääni päällä. Naisilla pitäisi olla peite päänsä päällä, mutta ei miehillä. Tukvani irtosi, eivätkä ihohuokoset ole koskaan hiustenlähdon jälkeen sulkeutuneet; ja vain vähäinenkin veto saa minut käheäksi muutamassa minuutissa. Niinpä minun on jotenkin valvottava sitä. Vanhuus tekee teille jotakin, eikö niin?

¹² Mutta yrittäkäämme nyt mennä... Pelkään, että tulen menemään liian syvälle siihen, jos yritän mennä tänne Juudan kirjeeseen, koskien “Kooran vastaanväättämistä” ja “Bileamin erheen mukaan menemistä ja tuhoutumista Kooran vastaanväättämässä”, joka luultavasti veisi meiltä pitkän ajan. Minä haluan rukoilla niiden sairaiden puolesta, joita on täällä tänä aamuna.

¹³ Menkäämme Ilmestyskirjaan, ja ottakaamme täältä jae tai kaksi pieneksi taustaksi ja opettakaamme muutamia minuutteja, kunnes lapset tulevat ulos luokastaan. Ja sitten me lopetamme ja rukoilemme heti sairaiden puolesta. No niin, tämä on Raamatun viimeinen kirja. Eikä täällä ole ketään... Tämä sama kirja sanoo, ettei kukaan mies Taivaassa, tai maassa, tai maan alla, ollut arvollinen tai kykenevä ottamaan Kirjaa, avatakseen sen, tai irrottaakseen sinetit, tai tekemään mitään muuta. Ei kukaan mies, arkipiispa tai kuka hän voikin olla, ole arvollinen, eikä hänellä ole mitään tapaa tehdä sitä. Ja sitten Karitsa tuli, Karitsa, joka oli teurastettu ennen maailman perustamista, ja otti Kirjan Hänen oikeasta kädestään, joka istui valtaistuimella, koska Hän oli arvollinen, ja Hän avasi Sen ja irrotti sinetit.

¹⁴ Niinpä pyytäkäämme Häntä, jos Hän irrottaisi Sen meille tänä aamuna, ja avaisi Sen, kun kumarramme päämme hetkeksi.

¹⁵ Taivaallinen Isämme, me olemme tänään kiitolliset Sinulle etuoikeudesta tulla Sinun tykösi rukouksessa, ja uskosta uskoa, että Sinä tulet kunnioittamaan mitä tahansa me pyydämme. Eikä se ole siksi, että me pyydämme, vaan koska me tottelemme sitä, mitä Sinä olet sanonut: “Pyytäkää, niin te saatte. Teillä ei ole, koska te ette pyydä. Te ette pyydä, koska te ette usko.” Ja Isä, me rakastamme pyytää Sinulta, koska me uskomme, että me tulemme saamaan sen mitä me pyydämme. Ja ensimmäiseksi Isä, tänä aamuna, minun omien syntieni puolesta, ja

tämän seurakunnan syntien puolesta, minä nöyrästi pyydän anteeksiantoa kaikista tottelemattomuuden synneistä, ja laiminlyöntien synneistä, ja mitä se saattaakin olla. Me rukoilemme, Jumala, että Sinä puhdistaisit sydämemme ja sielumme juuri nyt kaikesta vääryydestä, kaikesta synnistä, rikkomuksista. Ja uudistakoon Pyhä Henki meihin oikeankaltaisen sydämen ja mielen palvella Sinua. Suo se, Isä. Ja me rukoilemme, että Sinä parantaisit kaikki sairaat ja vaivatut, Sanasi mukaan. “Usko tulee kuulemisen kautta ja kuuleminen Jumalan Sanan kautta.” Ja tulkoon Pyhä Henki nyt ja ottakoon otteen Sanasta, ja vieköön sen suoraan sisälle näihin uusiin, tuoreisiin, puhtaisiin sydämiin täällä, ja istuttakoon Sen sinne suuren uskon kanssa, joka tulee siirtämään heidät ylemmäksi ja ylemmäksi tiellä, kunnes he ovat Herran Jeesuksen Läsnaolossa, ja saavat parantumisensa, ne siunaukset, joita he pyytävät. Sillä syy, miksi me olemme täällä, on rukoilla Sinua ja pyytää Sinulta ja olla puhdistetut ja parannetut, istuaksemme jälleen kokouksessa, Herra, palvellaksemme Sinua jokaisessa pienessäkin kulmassa, jonne meidät olet lähettänyt. Me pyydämme tätä Herran Jeesuksen, Jumalan Pojan Nimessä. Aamen.

¹⁶ Ilmestyskirja oli Herran Jeesuksen viimeisen todistuksen sinetöiminen. Ja se annettiin... Me aloitamme ensimmäisestä luvusta. Ajattelin, että me ehkä olisimme voineet aloittaa joistakin toisista symboleista [vertauskuvista]. No niin, tämä koko Kirja on kirjoitettu vertauskuvilla. Siellä on tuskin mitään aivan suoraan sananmukaisesti, niin että te voisitte asettaa sen suoraan paikalleen ja sanoa... Se on vertauskuvina. Ja Jumalan tapa on tehdä se ja Hänellä on syy tehdä se. Jumala ei tee mitään ilman, että sen takana ei olisi jotakin syytä. Ja voisiko kukaan täällä luokassa ajatella, mistä syystä Hän teki sen? Tässä se on: siksi, että Hän voisi kätkeä sen viisaiden ja harkitsevien silmiltä, ja paljastaa sen pienille lapsille, sen kaltaisille, jotka tahtovat oppia. Eikö Hän olekin ystävällinen, tehdessään meille sillä tavalla?

¹⁷ No niin, jos suurilla oppineilla ja niin edelleen, olisi koko Evankeliumi sillä tavalla kuin he sen ovat asettaneet, täytyisi meidän kumartaa sitä, ja sitten he voisivat mennä ja tehdä kaiken kaltaisia perinteitä ja asioita, ja meillä olisi hirvittävää aikaa. Ja he nousisivat puhumaan ja oppineisuudessaan he puhuisivat sillä tavalla, että se menisi meidän päittemme yli, emmekä me käsittäisi siitä mitään. Mutta me olemme niin kiitolliset, että meidän taivaallinen Isämme on ollut

olevan ihmisen Jumalan sijasta. Nyt me tulemme vain yksinkertaisesti seuraamaan sääntöjä. Ja näiden laulujen kera, me olemme liittyneet mukaan siunattuun yhdessäoloon toistemme kanssa. Niinpä, meillä on Ylipappi, joka on tullut luoksemme, Hän on liittynyt mukaan seuraamme, ja Hän voi olla kosketettu meidän heikkouksiemme tunnolla. Monet, joilla on tarpeita, ovat seisomassa alttarilla tänä aamuna. Ja minä lähetän Sinun rakastetun ja kunnioitetun palvelijasi, veljeni Nevillen, kunniallisen ja oikeudenmukaisen miehen, niin kuin Elia, me kaikki olemme alttiit samankaltaisille intohimoille. Ja minä lähetän hänet.

¹³⁰ Sinä sanoit: “He voidelkoot heidät öljyllä, rukoillen heidän puolestaan”, he, Ruumis, “ja uskon rukous on pelastava sairaan”. Ja minä rukoilen koko sydämeistäni, Herra, jokaisen yksilön puolesta täällä. Sinä tiedät heidän tarpeensa. Ja minä rukoilen, että Sinä parantaisit heidät. Nyt, Jaakob kirjoitti sen Seurakunnalle, Jumalan hänelle antaman Pyhän Hengen innoituksen alla, joka oli muodostettu ennen maailman perustamista.

¹³¹ Jeesus lähtiessään sanoi: “He laskevat myös kätensä sairaiden päälle, ja he tulevat terveiksi.”

¹³² Minä lähetän veljeni tekemään sen teon, jonka Jaakob antoi tehtäväksi Pyhän Hengen kautta, voidella, ja me tulemme myös, (Herran Jeesuksen ja Pyhän Hengen antaman tehtävän mukaisesti), laskemaan kätemme heidän päälleen, ja he tulevat terveiksi.

¹³³ Nyt, Herra, koko sydämeistäni, ja täällä on monia ihmisiä tänä aamuna, jotka liittyvät minuun, ja koko voimallani ja koko väkevyydelläni, minä rukoilen uskon rukouksen jokaisen täällä seisovan henkilön puolesta, pyytäen, ettei heillä olisi mitään epäilystä mielessään, vaan he tulisivat palaamaan paikoilleen varman ja täydellisen luottamuksen kanssa, että Jumalan antaman tehtävän mukaisesti se on suotu heille, ja, että Hänen Sanansa on varmasti julkituova heidän parantumisensa. Minä rukoilen tätä siunausta heille Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Aamen.

¹³⁴ Nyt jokainen olkoon... [Tyhjä kohta nauhassa. Pianisti soittaa *Siellä on Lähde* ja *Suuri Lääkäri* sillä aikaa, kun veli Branham ja veli Neville rukoilevat sairaiden puolesta.]

¹²⁵ Tuo pieni dunkardilaistytö istui siellä, panin merkillä kuinka hän hengitti todella raskaasti. Hän ei ollut koskaan kuullut helluntaista, kaunis pieni lapsi, pitkät valkoiset hiukset, hän oli vaaleatukkainen, kammattuina. Tehän tiedätte, kuinka he pukeutuvat, heillä on päässään nuo pienet valkoiset hatut. Ja se putosi pois hänen päästään, hän kohotti kätensä ja alkoi laulaa. Hän ei tiennyt, mitä hän lauloi, hän oli niin Hengessä.

¹²⁶ Ja tuo koko seurakunta, yksimielisesti, tuli itkien alttarille ja vastaanotti Herran Jeesuksen. Ja Pyhä Henki kastoi heidät joka ainoan, rakkaudessa. Kuinka he itkivätään ja sopivat asioita ja puristivat toistensa käsiä! Sellainen on helluntai.

¹²⁷ Tuo sama Jeesus on täällä. Älkää nyt yrittäkö, näettehän, te yritätte ajatella: "Hyvä on", teidän mielenne on jossakin kaukana, ja "ehkäpä tämä, tai minä käytän tilaisuutta." Silloin voitte yhtä hyvin mennä takaisin istuimellenne, ellette ole päättäneet mielessänne: "Tämä se on!" Kun te saatte sen, silloin se on ohitse. Siihen asti, se on yhä siellä.

¹²⁸ Tahtoisitteko nyt siirtyä niin lähelle alttaria kuin voitte, ja täyttää tyhjät tilat. Pyydän veli Nevilleä auttamaan. Hän voitelee öljyllä, ja haluan veli Nevillen voitelevan jokaisen, kun lasken kädet heidän päälleen. Nyt, jos te todella uskotte sen, niin tämä on se! Todella uskokaa koko sydämellänne. Laulakaamme nyt todella pehmeästi, kaikki yhdessä *Suuri Lääkäri*.

*Suuri Lääkäri nyt on lähellä,
Sympaattinen Jeesus,
Hän puhuu nuokkuviin sydämiin ilon,
Oi, kuule Jeesuksen ääntä.
Suloisin sävel serafin laulussa,
Suloisin Nimi kuolevaisella kielellä,
Suloisin laulu koskaan laulettu,
Jeesus, siunattu Jeesus.*

Nyt pääanne kumarrettuina.

*...mene eteenpäin tielläsi Taivaan rauhaa,
Ja kanna Jeesuksen Nimeä.*

¹²⁹ Taivaallinen Isämme, "Uskon rukous pelastaa sairaan", sanoo Sana. "Ja Elia oli mies, altis samankaltaisille intohimoilte kuin mekin olemme." Ja, Jumala, älkäämme koskaan, koskaan syyllistykö tekemään Evankeliumista niin monimutkaista ihmisille, että he ajattelisivat sen

laupias köyhille ja lukutaidottomille, niin kuin minä itse olen; luvattessaan minulle ja teille, että jos me vain istuisimme alas ja pyytäisimme, niin Hän tulisi paljastamaan itsensä meille. Eikö se olekin ihmeellistä? Kaikki meidän uskontunnustuksemme ja kaikki meidän mielenliikutuksemme, ja kaikki, mitä meillä on, kaikki ne ovat vain lisätty.

¹⁸ On ainoastaan yksi asia, mikä kenen tahansa henkilön täytyy tehdä, tunteakseen Kristuksen, ja se on, usko Herraan Jeesukseen koko sydämelläsi ja sinä pelastut. Niinpä meillä nyt on kasteiden muoto ja meillä on erilaisia uskontunnustuksia ja eri asioita, joita me teemme, pieniä asioita, joita me itse olemme asettaneet. Mutta se on kaikki ihmistekoista. Me vain olemme ottaneet tämän ja tehneet siitä pienen asian, ja me olemme ottaneet tämän ja tehneet siitä pienen asian, presbyteerit, evankeliset, fundamentaaliset, ja niin edelleen ja helluntailaiset ja pyhyiden ihmiset ja kalvinistit, heillä kaikilla on pieniä oppeja joita he seuraavat, omien teorioittensa pohjalta. Todellisuudessa, ainoa asia on: "Usko Herraan Jeesukseen." "Tutkikaa Kirjoituksia", sanoi Jeesus, "Ne ovat Ne, jotka todistavat Minusta."

¹⁹ Kuinka yksinkertaista se silloin onkaan, kun ei ole väliä kuinka lukutaidoton, se tarkoittaa kouluttamaton, joku henkilö saattaa olla, he voivat olla aivan yhtä pyhiä ja jumalisia kuin joku arkkipiispa. Ei väliä sillä, kuinka alhainen te olette, olitte te sitten joku hallitsija tai katutyttö, Jumala rakastaa teitä aivan samalla tavalla, ja Hän kuoli aivan yhtä paljon jonkun prostituoidun puolesta, kuin jonkun hallitsijankin puolesta. Näettekö? Kyllä. Kun te alatte ajatella noita asioita, silloin se muuttaa kaiken. Eikö muutakin? Se muuttaa koko mielen asenteen. Se muuttaa koko teidän mielipiteenne Jumalaa kohtaan.

²⁰ Joskus olemme nojanneet hieman liiaksikin valintaan. Ja siksi en halunnut tänä aamuna puhua Pietarin kirjeestä, koska muutamana viime kertana olen niin kovasti puhunut valinnasta, ja niinpä ajattelin, että jättäisin sen joksikin aikaa, niin että te ette ajattelisi... Minä en halua pitäytyä vain johonkin yksipuolisesti. Mutta ajattelin tässä sitä, kun joku sanoo: "Veli Branham, jos se on Jumalan valinta, ja Hän on kutsunut minut valinnan mukaan, niin silloinhan minä voin tehdä mitä haluan." No niin, se osoittaa, ettei teitä oltu valittu. Kyllä. Tarkalleen.

²¹ Koska te rakastaisitte Häntä niin paljon, ajatellessanne sitä, kuinka Hän rakasti teitä niin paljon, silloin, kun te ette olleet rakastettava, ja

että ennen kuin teillä oli mitään tekemistä sen kanssa, Hän jo valitsi teidät. Kuinka te voisitte evätä mitään sen kaltaista? Sehän näyttää minusta asettavan valinnan niin paljon korkeammalle kuin lain, tai jonkin lakiperäisen ajatuksen. Sehän ohittaa kaiken; ajatella sitä, että kun minä en ollut rakastettava, rakasti Hän minua. Ajatella sitä, että kun minulla ei ollut mitään, mitä olisin voinut tehdä asialle, nosti Hän armostansa minut ylös ja pelasti minut. Varmasti olisin tarpeeksi kiitollinen palvelukseni Häntä ja rakastaakseni Häntä. Näettekö? Niinpä sillä tavalla me tunnemme Häntä kohtaan, kun laskemme siunauksiamme.

²² Ja ajatelkaa, mitä, jos Jumala olisi sanonut: “Nyt vain ne, joilla on keskikoulun päästötodistus, tai vähintään kaksi arvosanaa yliopistosta, voivat olla Minun opetuslapsiani.” Mitä silloin me köyhät, lukutaidottomat ihmiset tekisimme? Tai, kun sanon “me” tarkoitan itseäni, tarkoitan sanoa “minä” ja minun perheeni, näettehän. Mitä me tekisimme? Mitä kukaan meistä tekisi? Mitä joku köyhä pieni perheenäiti tekisi? Mitä, jos Hän olisi sanonut: “Vain papisto tulee pelastumaan, vain ne, joilla on palvelustehtävät, siinä kaikki, loput heistä vain... Hän vain antaa esimerkin ja saa nuo ihmiset elämään puolinaisesti oikein.” Mitä te pienet, köyhät perheenäidit tekisitte, ja te kaikki? Te olisitte kadotettuja. Mitä jos Hän olisi sanonut: “Vain valkoinen rotu tulee pelastumaan, teillä mustilla, ruskeilla ja keltaisilla ei ole mitään tekemistä siinä, te olette kaikki kadotettuja”? Eikö se olisi hirvittävää?

²³ Olen niin iloinen siitä, että Hän sanoi: “Kuka tahansa tahtoo, hän tulkoon.” Kyllä, ei väliä sillä, onko nuori, vanha, pieni, musta, valkoinen, ruskea, mitä tahansa, vain tulkoon ja juokoon Herran lähteistä vapaasti. Mitään ei tarvitse maksaa siitä, ei mitään. Ja muistakaa, sen jälkeen, kun kutsu on annettu, ette te kuitenkaan voi tulla, ennen kuin Hän kutsuu ja on valinnut teidät. Oikein. “Ei kukaan voi tulla.” Täällä Hän sanoo: “Lähde on vapaa jokaiselle, eikä kukaan voi tulla, ellei Minun Isäni kutsu häntä ensin.” Ja sitten kun [Veli Branham kolkuttaa pöytään.] kolkutus tulee, ja sanotaan: “Minä kutsun teitä tulemaan, aterioimaan kanssani. Lapset, tulkaa!”

²⁴ Kuinka te silloin voisitte hylätä sen? Minusta se näyttäisi henkisesti vajavaisuudelta evätä senkaltaisen kutsu, sen jälkeen, kun taivaallinen Isä on ystävällisesti... Eikä se ole vain yhdessäoloon täällä, vaan

Haluaisin sinun soittavan *Suuri Lääkäri*.

¹²³ Jotakin tuli mieleeni. Muistan erään kerran kokouksessa, rukoillessani sairaiden puolesta. Siellä oli eräs nainen, joka toi puhujanlavalle pienen raajarikkoisen tytön. Ja Pyhä Henki oli läsnä. Ja he... (Tulemme lopettamaan seuraavan kymmenen minuutin kuluessa.) Ja he toivat sinne pienen raajarikkoisen tytön, hän oli poliotapaus, he sanoivat, että sitä kutsuttiin lapsihalvaukseksi. Ja hänen pienet jalkansa olivat vääntyneet, eikä hän voinut kävellä. Tiedättähän, missä minä olin pitämässä tätä parantamiskokousta? Niin oudolta kuin se näyttääkin, se oli dunkardien kokous, ei helluntailaisten he olivat dunkardilaisia. Kukaan seurakunnasta ei tiennyt minun olevan siellä, Herra vain johti minut sinne. He eivät tienneet mitään Hengen kasteesta. Puhutaan Taivaasta maan päällä, rakkaus asettui paikan ylle, aivan niin kuin se teki nyt. Kykenin tuskin aloittaa rukousjonon. Minä sanoin: “Kaikki, joilla on rukouskortit”, alkaen tietystä numerosta, “asettukaa minun oikealle puolelleni.” He kiipesivät sinne ylös. Ja se taisi olla toinen henkilö jonossa, nainen, joka kantoi pientä raajarikkoista lasta, pientä tyttöä. Pyhä Henki alkoi puhua siitä. Ja pianon ääressä oleva tyttö soitti:

*Suuri Lääkäri nyt on lähellä,
Sympaattinen Jeesus,
Hän puhuu nuokkuviin sydämiin ilon,
Ei mikään toinen Nimi kuin Jeesus!*

¹²⁴ Ja hänen näppäillessään noita norsunluisia näppäimiä, minulla oli pieni pullo öljyä taskussani. Olin valmistautunut. Se oli oliiviöljyä, joka tulee oliivipuusta. Ja menin Henkeen ja aloin itkeä, kyneleet alkoivat juosta alas poskiltani. Ja minulla oli tämä öljy ja totesin, että tämä öljy oli... Kyneleet tippuivat tähän öljyyn. Minä menin ja otin kolme muuta sairautta ja voitelin ne. Otin ja voitelin tämän pienen tytön sillä. Laskin käteni hänen päälleen ja sanoin: “Taivaallinen Isä, Sinä olet tuo suuri Lääkäri, ja Sinä olet täällä nyt.” Ja tuo pieni tyttö katsoi minua, väänteli, hyppäsi pois käsivarsiltani, osui lattialle ja juoksi läpi lattian. Hänen äitinsä pyörtyi. Dunkardilaisia. Ja tuo tyttö pianon ääressä katsoi ympärilleen, muuttui todella valkoiseksi ja yksinkertaisesti lysähti lattialle. Ja tuo piano jatkoi soittamista:

*Suuri Lääkäri nyt on lähellä,
Sympaattinen Jeesus,
Hän puhuu nuokkuviin sydämiin ilon,
Ei mikään toinen Nimi kuin Jeesus!*

Rakastatteko te Häntä? Laulakaamme se nyt, pehmeästi.

*Me vaellamme tässä Valossa, se on niin kaunis Valo
Se tulee sieltä, missä armon kastepisarat ovat kirkkaat;
Loista kaikkialla ympärillämme päivin ja öin,
Jeesus, maailman Valo.*

¹¹⁸ Arvaan, että olen vain täyttynyt herätyksen Valosta. Oi, laulakaamme se uudestaan. Tahtoisitteko? Sulkekaamme silmämme ja kohottakaamme kätemme. Kanadasta, mistä tahansa olettekin, tämä pieni ihmisryhmä täällä eri osista kansakuntaa. Laulakaamme se nyt. Sulkekaa vain silmäne ja kohottakaa kätenne.

*Me vaellamme tässä Valossa, Se on niin kaunis Valo,
Se tulee sieltä, missä armon kastepisarat ovat kirkkaat;
Loista kaikkialla ympärillämme päivin ja... (Oi Jumala)
Jeesus, maailman Valo.*

Odotahan hetkinen, sisar.

¹¹⁹ Vanhassa Testamentissa, Hän oli Tulipatsas, joka johti Israelin lapsia, se oli Kristus, liiton Enkeli. Kaikki, jotka tietävät sen, sanokaa, "Aamen." [Seurakunta sanoo: "Aamen."]

¹²⁰ Uudessa Testamentissa, Hän julkatoi itsensä lihassa, ottaakseen pois synnin ja tuodakseen meidät takaisin Jumalan pojiksi ja tyttäriksi.

¹²¹ Yhtenä päivänä pieni röyhkeä juutalainen oli menossa tiellä, vangitakseen noita ihmisiä, jotka huusivat, ja ylistivät Jumalaa ja profetoivat. Ja mikä kohtasi hänet? Kaunis Valo. Missä Ruumiissa Jeesus on nyt? Tuossa Valossa, tuossa samassa Tulipatsaassa, joka Hän oli alussa. Hän kohtasi Saulus Tarsolaisen, ja tuo Valo tuli niin lähelle häntä, hänen silmiinsä, kunnes Se sokaisi hänet, ja sanoi: "Miksi sinä vainoat Minua?" Hän kysyi: "Kuka Se on, Herra?" Hän vastasi: "Minä olen Jeesus."

¹²² Tänä päivänä, Hän on täällä, Hän on kanssamme, meillä on jopa Hänen valokuvansa. Eikö Hän olekin suloinen? Hän on sama eilen, tänään ja iäti. Mitä me silloin teemme?

*Me vaellamme Valossa, (Hän julkituo Sanansa, Hän on elossa), kauniissa Valossa,
Se tulee sieltä, missä armon kastepisarat... (Tulkoot ne sairaut nyt alttarin ympärille, jotka haluavat puolestaan rukoiltavan.)
Loista kaikkialla ympärillämme päivin ja öin,
Jeesus, maailman Valo.*

olemaan pelastettu ikuisesti, elämään Hänen kanssaan Hänen armonsa ja kirkkautensa runsaudessa. Ja vaihtamaan tämän vanhan lihallisen mielen puhtaaseen, pyhään, pyhitettyyn! Ja vaihtamaan tämän vanhan hauraan ruumiin, joka on kuihtumassa pois, kuolemattomaan, joka ei koskaan kuihdu! Ja saamaan kruunun, joka ei koskaan häivy pois! Ja vaihtamaan kuoleman Elämään! Ja vaihtamaan helvetin Taivaaseen! Vaihtamaan synkkyyden onneen, oi, ja Hän kutsuu sinua: "Tule." Kuinka te voisitte evätä sen? Näettekö, kuinka te voisitte hylätä sen? On hirvittävää jo ajatellakin sen hylkäämistä. Eikö olekin?

²⁵ Ja, oi, minä rakastan nähdä Jumalan parantavan lapsiaan, tietenkin. Älkää käsittäkö minua väärin. Mutta yksi syy siihen, jos olette panneet sen merkille viime aikoina, niin olen yrittänyt kaikkialla minne menen, kutsun saatuaani, saada saarnatuksi hieman enemmän. Olen laiminlyönyt saarnaamiseni, ja on pantu liian paljon painoa voitelulle ja yliluonnolliselle, näkyjen näkemiselle. Ja ne ovat ihmeellisiä asioita, ja minä kiitän Jumalaa niistä, mutta kuitenkin Sanan saarnaaminen ohittaa miljoonilla maileilla nähdä rampojen kävelevän ja sokeain näkevän.

²⁶ Tuona iltana, kun tuo rouva, jolla oli nivelreumatismi, istui kuolemassa pyörätuolissaan, ja Herra Jeesus laupeudestaan näytti näyn hänestä, kutsuen hänet pois tuosta tuolista. Hänen lääkäriinsä tuli luokseni ja sanoi: "Pastori Branham, haluan kysyä sinulta, mitä sinä teit?"

²⁷ Minä sanoin: "En mitään. Se oli hänen uskonsa Herraan Jeesukseen, joka teki sen."

²⁸ Kuinka me kaikki rakastammekaan sitä! Ja kuinka me rakastammekaan sitä, kun me näemme kuuron ja mykän, joka on syntynyt kuuromyökkänä maailmaan, nousevan ylös istuimeltaan ja hän puhuu ja kuulee. Se on ihmeellistä! Mutta, oi, ei ole mitään sen vertaista kuin nähdä kadoksissa olevan sielun tulevan ja itkevän tiensä alttarille sanoen: "Jumala, ole minulle syntiselle armollinen." Mykkä tulee kuolemaan jälleen, halvaantunut tulee kuolemaan, kaikki sairaut tulevat uudestaan sairiksi ja kuolevat. Mutta se sielu, joka on pelastunut, on pelastunut Iankaikkisesti, ainiaan, milloinkaan kuolematta. "Joka kuulee Minun Sanani ja uskoo Häneen, joka Minut lähetti, hänellä on iankaikkinen, Iankaikkinen Elämä; eikä hän ole koskaan tuleva tuomiolle." Vaan he ovat jo siirtyneet kuolemasta Elämään, koska he

uskoivat Herraan Jeesukseen Kristukseen. Aamen. Eikö se olekin ihanaa?

²⁹ Oi, sen tulisi sytyttää vastarakkaus, joka leviäisi kaikkialle yli maailman. Sitä Jeesus tarkoitti Evakeliumin tekävän, että Se leviäisi kaikkialle ympäri maailman. Sen pitäisi muuttaa inhimillinen sydän niin, etteivät he voi nukkua päivin eivätkä öin, ennen kuin ihmiset pelastuvat.

³⁰ Katsokaa Paavalia, "Herran Jeesuksen vanki", hän sanoi, juutalainen, joka lähetettiin pakanoille. Hänen kansansa erotti hänet nopeasti yhteydestään, heti, kun hän kääntyi pakanain puoleen. Näettekö? Mutta hänestä tuli Herran Jeesuksen vanki.

³¹ Niin kuin Afrikassa. Valkoiset ovat niin alentaneet värilliset siellä, että jos heidät saadaan kiinni seurustelusta keskenään, sanotaan: "Oi, kuinka hirvittävää!" Näettekö, he kutsuvat heitä kaiken kaltaisilla nimillä, eivätkä edes usko, että heillä on sielua, niin tekevät monet valkoiset siellä. Ja ajatella sitten, että valkoinen mies, kuten Paavali, kutsuttiin pelastamaan heitä. Kiitos Jumalalle, ettei niin ole Amerikassa ja monissa toisissa maissa, mutta minä olen ollut siellä. Ehkä se on keltaisille: "Menkää kaikkeen maailmaan!" Ja Paavali sanoi: "Minä olen Herran Jeesuksen vanki", hän sanoi, "mutta minä pidän korkeassa arvossa virkaani Herrassa."

Kuinka Jumalan rakkaus pakottikaan hänet menemään saastaisten pakanain keskuuteen, joita pidettiin "koirina". Mutta Paavali sanoi: "Minä pidän virkaani Herrassa suuressa arvossa", toisin sanoen, "koska Hän on antanut minulle tilaisuuden mennä palvelemaan 'koiria'."

³² Jeesus itse piti tuota meidän kaltaistamme syyrofoinikialaista pakananaista koirana, ja sanoi: "Ei ole soveliasta ottaa lasten leipää ja antaa sitä koirille."

³³ Nainen sanoi: "Se on totta, Herra, mutta koirat ovat halukkaita syömään niitä tähteitä, jotka tippuvat isännän pöydältä."

³⁴ Se kosketti Häntä. Se herätti Pyhän Hengen, tietäen, että pian juutalaisten silmät sokaistaisiin, ja silloin Hän olisi kääntyvä pakanain tykö.

³⁵ Haluan antaa teille erään pienen salaisuuden. Herra, jolle annan kiitoksen, on siunannut minua suuresti sairaiden puolesta

halvaantuneina. Kuinka pahat henget kirkuivat ja tulivat ulos Sinun lapsistasi, rukouksen kautta. Oi, Sinun rakkauttasi, Herra! Jos pienokainen on sairaana ja tulee sanoen: "Isi, tahtoisitko rukoilla puolestani?" Nähdä Hänen hiljentävän kuumeen ja tynnyttävän lapsen, aivan kuin äidin tynnyttäessä sitä rintaansa vasten. Kuinka me kiitämme Sinua!

Ehkä vaikeudet ovat tulossa. Me tiedämme, kun katsomme eteenpäin ja näemme nuo suuret, myrskyisät kuoleman aallot siellä. Niin kuin entinen Daavid sanoi: "Minä en tule pelkäämään pahaa, Sinä olet kanssani." Me kiitämme Sinua. Me ihailemme Sinua. Nähdessämme sielujen tulevan Sinun luoksesi, rampojen, ja vaivattujen, ja sokeiden, ja kuurojen ja mykkien parantuvan, vahvistukseksi Sinun läsnäolostasi.

¹¹⁷ Siunaa tätä pientä kuulijakuntaa nyt, kun me odotamme. Me kiitämme Sinua jokaisesta sielusta, joka tuli Sinun luoksesi. Ja me rukoilemme, että Sinä siunaisit heitä ylenpalttisen runsaasti tänä päivänä. Ja voikoot, tästä päivästä eteenpäin, kaikki heidän koetuksensa ja vaikeutensa olla ohitse; voikoon heidän ja Jumalan välinen sota olla selvitetty juuri nyt, ja voikoot he olla sovitettut Jumalan kanssa, Hänen Poikansa Veren kautta, tietäessämme, että Hän antoi Poikansa ottamaan pois sodan Jumalan ja ihmisen väliltä, joka kerran oli vihollisuudessa Jumalan kanssa, mutta nyt on tuotu lähelle, ja Jumala on vastaanottanut heidät poikinaan ja tyttärinään. Nyt he eivät enää ole vihollisia ja muukalaisia, vaan he ovat rakkaita lapsia. Me rukoilemme, että Sinä antaisit heidän tietää sen. Älä anna vihollisen ottaa sitä pois heidän sydämistään. Vaan anna heidän tietää, että Sinä kolkutit heidän sydämilleen, ja he vastaanottivat Sinut ja kohottivat kätensä. Se se oli, Herra. Ja me rukoilemme, että he tunnistaisivat sen ja aina rakastaisivat Sinua ja rakastaisivat lähimmäisiään. Sillä me pyydämme sitä Kristuksen Nimessä. Aamen.

...loista kaikkialla ympärillämme päivin ja öin,

Jeesus, maailman Valo.

Me vaellamme Valossa, Se on kaunis Valo,

Se tulee sieltä, missä armon kastepisarat ovat kirkkaat;

Loista kaikkialla ympärillämme päivin ja öin,

Jeesus, maailman Valo.

Tulkaa, te uskon pyhät, julistakaa,

Jeesus, maailman Valo;

Silloin Taivaan kellot tulevat soimaan,

Jeesus, maailman Valo...

että olen kristitty. Etkö sinäkin?” Puristakaa kättä jonkun lähellänne istuvan kanssa.

*Siellä ristillä, missä Hän otti minut sisälle;
Kunnia Nimelleen!*

¹¹⁴ Minä rakastan sitä, kun tunnen tällä tavalla. Minä rakastan palvoa Jumalaa tämän kaltaisessa rauhassa. Se on jotakin, jolla on todellinen merkitys. Tuntee, että Jokin on lähellä! Mitä tapahtui? Kun nuo syntiset vastaanottivat Kristuksen alttarikutsussa, nousivat Enkelit ylös istuimiltaan. Näettekö, se on se, mikä saa teistä tuntumaan tällä tavalla. Uskotko sen, veli Hickerson?

*Oi, kunnia. (Tämä on palvontaa, kun sielu palvoo Jumalaa. Sana on tullut esiin, näettehän, ja nyt Pyhä Henki on siunaamassa ja kastelemassa)
...kalliille Nimelleen!
Siellä minun sydämeeni Verta käytettiin;
Kunnia Nimelleen!*

¹¹⁵ Taivaallinen Isämme, kun tämä kaunis, pyhä Pyhän Hengen Läsnäolo nyt on täällä siunaamassa lapsiaan, monasti Hänen on täytynyt oikaista heitä: “Sillä jokainen poika, joka tulee Jumalan tykö, täytyy ensin kurittaa ja koetella, hänen on saatava lapsen-koulutus, nuhtelut,” ilman mitään poikkeusta; jokaisen. Mutta kestätyämme Isämme oikaisun, tuottaa se suloisen hedelmän. Minä rukoulen, Jumala, että Sinä antaisit jokaisen lapsen tietää sen. Niin, että he eivät mene pois kuvitelmat mielessään, vaan tietäen, että tämä on Sinun siunauksesi heille. Vilpitöntä Evankeliumin maitoa, jota vuodatetaan syvälle heidän sieluunsa, maitoa ja hunajaa Kanaanin maasta, uutta viiniä, kiihottamaan heidän uskoa, palvomaan, sydämet kumarrettuina Sinun edessäsi, kädet ylhäällä, kyynelten vieressä alas poskia, hiljaisesti, kunnioittavasti palvoen.

¹¹⁶ Oi, Jumala, minä olen niin onnellinen. Minä niin rakastan Sinua, Herra. Minä haluan ilmaista Sinulle tunteeni, jos voin, kiitoksella, ilmaisten sydämeni ihailun, että minä ihailen Sinua, Sinä vertaansa vailla oleva. Minä rakastan Sinua. Monasti suurissa koettelemuksissa; nähdessäni lentokoneen putoavan alaspäin, kääntyilevän ilmassa; katson alapuolellani olevan maan pyörimistä; ja vain pieni rukous ja se oikaisee itsensä; tietäen, että olisi syöksytty kuolemaan hetken kuluttua. Seistessäni siellä noitatohtoreiden ja perkeleiden edessä, kun ne antavat haasteen ja astuvat esiin; vain pieni rukous, jätti heidät seisomaan,

rukoilemisessa. Ja olen tarkannut sitä näiden vuosien ajan ja todennut, että se on absoluuttinen totuus. Minä en voi koskaan, en koskaan saada rukouksiani lävitse, ennen kuin itse asiassa pääsen todelliseen yhteyteen sen henkilön kanssa, jonka puolesta rukoulen. Teidän on mentävä ja tunnettava tuon henkilön tila.

³⁶ Äskettäin täällä Meksikossa. Köyhä, vanha meksikolaismies, tumma, harmaat hiukset, harmaat viikset, joka luultavasti koskaan elämässään ei ollut saanut kunnollista ateriala, ja siellä hän tuli korokkeelle: katolinen uskoltaan; pieni hartiahuivi yllään, ilman kenkiä, ryppyisin jaloin. Hän kyseli minua. Ja kun hän polvistui minun eteeni, tartuin häntä käsistä ja nostin hänet ylös. Hän tavoitteli käsillään löytääkseen rukoushelmensä, vanhat ja kuluneet näköiset helmet, hän oli hieronut niitä niin paljon lausuessaan rukouksiaan. Ja minä sanoin: “Se ei ole tarpeen, isä. Ei sinun tarvitse tehdä sitä, pane ne vain pois hetkeksi.” Tulkki sanoi sen hänelle. Sitten hän haparoi löytääkseen minut. Minä sanoin: “Tule vain tänne, isä. Haluan sinun uskovan Herraan Jeesukseen.” Ja hän kohotti vanhat kätensä ja sai otteen olkapäistäni ja nojasi päätään olkaani vasten. Katsoin noita vanhoja ryppeisiä jalkoja, pölyisiä ja likaisia. Sipaisin pois toisen kenkäni, nähdäkseni sopusiksi se hänelle. Minä mieluummin olisin paljain jaloin kuin näkisin hänen kävelevän pois sillä tavalla... Ja sydämeni tunsu sääliä häntä kohtaan, hän oli sokea.

³⁷ No niin, sillä tavalla te todella pääsette siihen sisälle. Kaikki kulttuurimme pettää, kaikki aikamme pettävät. Kaikki lahjamme pettävät, mutta rakkaus ei koskaan petä. Sitä tarvitaan otteen pitämiseen.

³⁸ Ja minä ajattelin: “Vanha miesparka, suunnilleen minun isäni ikäinen, jos hän olisi elossa.” Ja minä ajattelin: “Ehkä hänellä on myös lapsi jossakin.” Ja hän mutisi jotakin, eikä tulkki tulkannut sitä minulle. Minä katsoin tuota vanhaa miestä, en yksinkertaisesti voinut... Ei silmistäni, vaan sydämestäni, oli aivan kuin kyynelöt olisivat tippuneet. “Vanhus raukka”, minä ajattelin, “hänellä ei luultavasti koskaan elämässään ole ollut hyvää ateriala; hän on resuinen.” Mutta menin sisälle hänen kanssaan, menin sisälle hänen ahdinkoonsa. Minä ajattelin: “Sen lisäksi, että hän on köyhä ja tuossa tilassa ja ahdingossa, hän on vielä pimeässä maailmassa, hän ei voi nähdä, hän on sokea.” Sitten tunsin Hänet. Minä sanoin: “Taivaallinen Isä, ole laupias tälle köyhälle

sokealle miehelle.” Minä en rukoillut päässäni, Se oli jokin sydämessäni rukoillen sen puolesta. Näettekö, rakkaus!

³⁹ Ja kuulin hänen huutavan. [Veli Branham matkii miehen äidinkieltä.] Ja siellä nuo kymmenet tuhannet meksikolaiset huusivat. Ihmettelin mitä se oli. Hän huusi: “Minä voin nähdä! Minä voin nähdä!” Sitten hän kääntyi ympäri ja polvistui ja alkoi pyyhkiä minun kenkiäni yrittäen taputtaa minua jalalle ja minä nostin hänet ylös. Ja hän juoksi edes takaisin yhä huutaen, tuo vanha mies [Veli Branham matkii miehen äidinkieltä.]: “Minä voin nähdä! Minä voin nähdä!”

⁴⁰ Mitä se oli? Mennä yhteyteen hänen kanssaan. Rakkaus, se aikaansaa sen. Ei pakko, vain puhdas väärentämätön rakkaus. Se voittaa kaikki käten päälle panemisen lahjat. Se voittaa kaikki kielilläpuhumiset ja niiden tulkinnat. Se voittaa kaikki... Sanoisinko sointuisat lauluäänet. Se voittaa kaiken, jos te vain menette sisälle Jumalan rakkauteen sen henkilön kanssa, jota yritätte voittaa Herralle Jeesukselle.

⁴¹ “Oi”, te sanotte, “minä en rukoile sairaiden puolesta, veli Branham. Minulla on eräs henkilö...”

⁴² Hyvä on, jos hän on pelastumaton! Älkää vain yrittäkö keksiä sitä. Pyhä Henki tietää paremmin. Älkää olko teeskentelijöitä. Te todella tarkoittatte sitä. Ja alkakaa ajatella tuota kadotettua ystävä raukkaanne, kunnes yksinkertaisesti ette kestä sitä päivin ettekä öin, te vain menette heidän luokseen rakkaudessa. Tarkatkaa, mitä Pyhä Henki tulee tekemään. Hän on vetävä hänet luokseen joka kerta. “Jumalan rakkaus pakottaa meitä.”

⁴³ Hei, minähän en ole päässyt edes tekstiini ja on jo aika lopettaa; lapset tulevat ulos luokistaan. Lukekaamme ainakin yksi jae joka tapauksessa.

Jeesuksen Kristuksen ilmestys, jonka Jumala antoi hänelle...

⁴⁴ Minä rakastan sitä. Ettekö tekin? Tuo Ilmestys! Jeesuksen Kristuksen Ilmestys, sellainen tämä Raamattu on. Raamattu tarkoitus on paljastaa Jeesus Kristus, 1. Mooseksen kirja paljastaa Kristuksen. 2. Mooseksen kirja paljastaa Kristuksen. Oi, mennessäni sinne alkuun, alan heti tulla uskonnolliseksi, tai minusta alkaa tuntua siltä. 1. Mooseksen kirja, 2. Mooseksen kirja, 3. Mooseksen kirja, 4. Mooseksen kirja, 5. Mooseksen kirja, Joosua ja kaikki ne, kaikki, jopa Naomi, Ruut,

*Siellä minun sydämeeni Verta käytettiin,
Kunnia Nimelleen!*

¹¹¹ Muistatteko noita päiviä? Pyhä Henki voi tulla alas tuossa nöyryydessä ja rakkaudessa, ja saada syntiset vakuuttuneiksi ja tulemaan ristille. Laulakaamme se nyt, kaikki yhdessä. Kuinka monet osaavat sen? Laulakaamme se nyt, tuolla vanhanaikaisella tyyllillä. Hyvä on.

*Alhaalla ristin juurella missä Pelastajani kuoli,
Siellä alhaalla puhdistusta synneistäni itkin;
Siellä minun sydämeeni Verta käytettiin,
Kunnia Nimelleen!
Kunnia Nimelleen!
Kunnia Nimelleen!
Siellä sydämeeni Verta käytettiin;
Kunnia Nimelleen!”*

Voisitteko kumartaa päänne hetkeksi.

*Olen niin ihmeellisesti pelastettu synnistä, (Oletteko te?)
Jeesus niin suloisesti asuu sisimmässäni,
Siellä ristillä, missä Hän otti minut sisälle; (Oi!)
Kunnia Nimelleen!*

¹¹² Nyt vain kumartakaa päänne ja rukoilkaa.

Kunnia Nimell...

Ajatelkaa, kuinka hyvä Hän on ollut teille, niissä monissa koettelemuksissa, joiden lävitse olette menneet. Kun pieni lapsenne oli sairas, Jumala paransi sen. Kun te olitte makaamassa siellä sairaalassa, eetterinukutuksen odottaessa teitä, mitä tapahtui? Kuka toi teidät lävitse? “Minä olen Herra, joka parannan sinut.” Muistatteko mitä sanoitte, kun aloitte siellä huoneessa? Muistatteko tuota yötä, kun ajattelitte, että teillä oli sydänkohtaus? Oi Jumala! Mitä Hän teki?

*Kunnia Nimelleen!
Kunnia Nimelleen!
Siellä ristillä, missä Hän otti minut sisälle (Otti teitä sanastanne)
Kunnia Nimelleen!*

¹¹³ Hyräilkäämme nyt. “Kunnia...” Ojentakaa nyt kätenne vieressänne istuvalle henkilölle, ottakaa heitä kädestä ja sanokaa: “Jumala siunatkoon sinua, veli. Jumala siunatkoon sinua, sisar. Olen niin iloinen,

¹⁰⁸ Eikö Hän olekin ihmeellinen? Tuntuuko teistä todella puhtaalta sielussanne, tunneteko kaiken tuomion... Kuinka moni tuntee sen, haluan teidän kohottavan kätenne todistukseksi vieressänne istuvalle henkilölle: “Kaikki synnit ovat menneet, se on kaikki nyt Veren alla. Minusta se tuntuu todella hyvältä. Minä olen uskonut Herraan Jeesukseen”?

*Aina siitä lähtien, kun uskossa näin tuon virran (Kuinka? Uskon kautta)
Joka virtaa haavoistasi,
Lunastava rakkaus on ollut aiheenani,
Ja on oleva kunnes kuolen.*

Hyvä on, kaikki yhdessä.

*Aina siitä lähtien, kun uskossa näin tuon virran
Joka virtaa haavoistasi,
Lunastava rakkaus... (Eivät asiat) ... on ollut aiheenani,
Ja on oleva kunnes kuolen.
Ja on oleva kunnes kuolen,
Ja on oleva kunnes kuolen;
Lunastava rakkaus on ollut aiheenani,
Ja on oleva kunnes kuolen.*

Tahtoisitko soittaa hitaammin, sisar.

¹⁰⁹ Mikä on oleva teidän aiheenanne? “Missä on kieliä, ne lakkaavat; missä on profetia, se on pettävä; missä on tieto, se katoaa pois. Me tunnemme osittaisesti, me näemme osittaisesti, me profetoimme osittaisesti. Mutta, kun me näemme kasvoista kasvoihin, silloin me tulemme tuntemaan niin kuin meidät tunnetaan. Kun se, mikä on täydellistä, on tullut, silloin se, mikä on osittaista, poistetaan; täydellinen, lunastava, väärentämätön Pyhän Hengen rakkaus, inhimilliseen sieluun, joka on siirtynyt kuolemasta Elämään.

¹¹⁰ Oi, minusta tuntuu todella hyvältä. Eikö teistäkin? Kuinka monet haluaisivat laulaa erään vanhan laulun kanssani? Tahtoisitteko tehdä sen? Erään, jota meillä oli tapana laulaa vuosia sitten, kun täällä kirkossa ei ollut lattiana muuta kuin sahanpurua. Jokainen tuli sisälle, istuutui, puhumatta, jokainen oli vain niin vaiti kuin olla voi, istuen, mietiskellen. Pianisti tuli pianon ääreen, minun ollessani rukoiluhuoneessa, tutkistelemassa, Sitten soitettiin:

*Alhaalla ristin juurella missä Pelastajani kuoli,
Siellä alhaalla puhdistusta synneistäni itkin;*

Job, kaikki he ovat Jeesuksen Kristuksen ilmestys [paljastaminen], että Hänessä voisi asua koko täyteys, joka peittää kaiken avaruuden, kaiken ajan ja kaikki, mitä Iankaikkisuus pitää sisällään, on Jeesus Kristus. Ja kaikki nämä pienet asiat täällä ovat vain siemeniä tuolle suurelle kohtaamispäivälle, kun ihmiskunta tullaan esittelemään, ylösnousemuksessa, Herralle Jeesukselle. Ilmestyskirja, Jumala paljastaa!

⁴⁵ Puu paljastaa Jeesuksen Kristuksen. Kukkanen paljastaa Jeesuksen Kristuksen. Pyhitetty elämä paljastaa Jeesuksen Kristuksen. Varmasti. Te sanotte: “Kuinka kukka voi paljastaa Jeesuksen Kristuksen?” Se kuolee syksyllä ja nousee keväällä. Aamen. Se palvelee paikkansa maan päällä, kaunistuksena. Se avaa pienen sydämensä sillä tavalla ja ohikulkija sanoo: “Oi, eikö se olekin ihana! Mikä tuoksu!” Ja mehiläinen tulee ohitse ja sanoo: “Minä otan siitä osani.” Turisti kulkee ohitse ja ottaa osansa. Hän raataa päivin ja öin pysyäkseen säteilevänä, antaakseen itsensä jollekulle muulle. Ei ihme, että Jeesus sanoi: “Ajatelkaa kedon liljoja, kuinka ne eivät työtä tee eivätkä kehrää. Ja kuitenkin Minä sanon teille, ettei Salomokaan kaikessa loistossaan ollut niin vaatetettu kuin ne.”

⁴⁶ Sitten, lilja paljasti Kristuksen. Häntä kutsuttiin “Laakson Liljaksi”, “Saaronin Ruusuksi”. Näettekö sitä?

⁴⁷ Kuinka Herra Lilja, Pastori Lilja, hän on hieno koulu, ihmeellinen Raamatun opettaja, sellainen on Herra Lilja; Hän menee alas pimeään paikkaan ja tunkeutuu ylös maan pimeyden lävitse. Tehdäkseen mitä? Kirkastaakseenko itseään? Kirkastaakseen kaikkea, mikä tulee kosketukseen hänen kanssaan. Hänen on tehtävä työtä päivin ja öin, pitääkseen kauneutensa raikkauden säteilevänä ja tuoksuvana. Hänet vedetään päivin ja öin maasta, antamaan muille.

⁴⁸ Sen todellinen kristitty tekee. Te rukoilette ja nöyryytätte itsenne ja pysytte Jumalan edessä päivin ja öin, voidaksenne antaa itsenne jollekin toiselle. Ei ole kysymys siitä, mitä te pidätte itsellänne, vaan mitä te annatte. Teidän täytyy antaa itsenne toisille. Sillä tavalla Jeesus toimi, Hän antoi itsensä toisille.

⁴⁹ Ja tämä Ilmestys Hänestä täällä, viimeinen kirjoitettu Ilmestys [paljastus]!

Jeesuksen Kristuksen Ilmestys [paljastaminen], jonka Jumala antoi hänelle, näyttääkseen palvelijoillensa asiat, joiden täytyy pian tapahtua;...

⁵⁰ Tämä on viimeinen Kirja, ja Hän lähetti enkelinsä ilmoittamaan Sen.
... ja hän lähetti ja ilmoitti sen enkelinsä kautta palvelijalleen Johannekselle:

⁵¹ Oi, kuinka me voisimmekaan käsitellä sitä kokonaisen viikon. Huomatkaa, Se on Ilmestys [paljastus], tämä Kirja on, Jumalan “palvelijoille”, viimeistä aikaa varten, “kun aika on käsillä,” kun tämä Kirja tullaan paljastamaan. Nyt täällä toisessa paikassa Kirjassa, me näemme, että Kirja suljettiin ja sinetöitiin lopun aikaan asti. Kautta aikakausien he ovat yrittäneet sitä. Muistakaa, se Raamattu, joka otettiin Valtaistuimella istuvan Jumalan kädestä, Se oli suljettu, ja sinetöity seitsemällä sinetillä takaa, eikä kukaan mies Taivaassa, tai maassa, eikä missään, ollut arvollinen ottamaan tuota Kirjaa ja irrottamaan sinettejä, tai edes katsomaan siihen. Mutta Karitsa tuli ja avasi Sen.

⁵² Muistatteko Danielia? Daniel, lopunajalla, hän näki näyn välähtävän palvelustehtävänsä lopulla; hän oli näkyjen näkijä.

⁵³ Ja kuulkaahan tätä täällä, “lähetti enkelinsä”, noin kuusikymmentä vuotta helluntain jälkeen, Hän tässä “lähettää enkelinsä ilmoittamaan ne asiat, joiden pian täytyy tapahtua.”

⁵⁴ No niin, milloin tämä Ilmestyskirja kirjoitettiin? Ensinnäkin, se oli kirjoitettu ennen maailman perustamista. Ja Johannes, hän teki sen vain Pyhän Hengen täyttämällä sydämellä! Näettekö te sitä?

⁵⁵ Enkeliolennot seurustelevat keskenään. Oi, toivoisin teidän tajuavan sen, mikä juuri annettiin vapaasti. Kuulkaahan! Ja jos teillä on Pyhä Henki itsessänne, silloin te olette ehdokas seurustelemaan näkymättömän maailman ja Yliluonnollisen kanssa. Ei ihme, etteivät ihmiset voi uskoa noihin asioihin, he eivät ole tulleet koskaan kosketukseen sen kanssa. Heiliä ei ole sisimmässään mitään, millä uskoa. Mutta, kun Pyhä Henki tulee sisälle sydämeen, silloin hänestä nopeasti tulee kaksinainen olento; yksi on maasta, kuolemaan; ja yksi on Taivaasta, elämään. Aamen. Ruumiissansa, hänet on yhä alistettu kuolemalle; mutta sielussansa hän on siirtynyt kuolemasta Elämään. Ruumiissansa hänellä on maallinen kosketuksensa viiden aistinsa

¹⁰⁵ Nyt, taivaallinen Isä, aika ei salli sitä meille. Me tunnemme Sinun Henkesi liikkuvan lävitsemme. Ja me rakastamme Sinua, koska Pyhä Henki rakastaa Sanaa. Hän menee Sanaan, ja ottaa Sanan, ja paljastaa Sen, avaa Sen. Toisin sanoen, Hän paljastaa Jeesuksen Sanansa kautta. Sillä: “Alussa oli Sana, ja Sana oli Jumalan kanssa. Ja Sana oli tehty lihaksi, joka oli Kristus.” Ja nyt Sana kääntyy jälleen ympäri ja paljastaa uudestaan, ja julkituo ylösnousseen Kristuksen, eikä mitään historiallista.

¹⁰⁶ Oi, Jumala, voikoon Seurakunta nähdä sen tänä aamuna, että se on ilmestys, Sanan tuodessa sen elämään, Sanan itsensä paljastaessa ylösnousseen Herran Jeesuksen. Ja Niin on keskellämmme, odottaen sitä aikaa, kunnes me kaikki voimme olla yhdessä, ja Hän voi marssittaa meidät Tuhattuotisvaltakuntaan, saavutettuaamme voiton, niin kuin voittaja voitossa.

¹⁰⁷ Oi, Jumala, siunaa niitä, jotka kohottivat kätensä. He kaipaavat tuota suloista, täysin vihkiytynyttä elämää, pyhitettyä, Pyhällä Hengellä täytettyä, Jumalalle vihittyä, Veressä pestyä elämää. He kaipaavat sitä. He ovat odottamassa nyt. Ja tee Sinä se, ei millään muulla tavalla, vaan voikoon Pyhä Henki vain tulla alas. Ja lähtiessään täältä, voikoot he todeta kaikkien niiden asioiden, joissa he kerran riippuivat kiinni, menneen pois; voikoon se olla taaksejäänyttä, kuollutta. Voikoot he lähteä ulos tänä aamuna, nöyrinä, suloisina, rakastavina kristittyinä uskon kera, uskoen. Voikoot he elää elämää, joka on niin vihittyä Sinulle, että he elämänsä lopulla tulevat Sinun tykösi siinä varmuudessa, että he ovat siirtyneet kuolemasta Elämään ja tuntevat Kristuksen Hänen ylösnousemuksensa Voimassa. Koska Hän ei ole vain kirjain, tai sana, tai jossakin aikakaudessa, vaan Hän on elävä, nykyisessä aikamuodossa, ylösnoussut Jeesus Kristus eläen heidän elämässään. Suo se, Herra. Me pyydämme sitä Hänen Nimessänsä, ja Hänen kunniakseen. Aamen.

Tuo kuoleva ryöväri iloitsi nähdä

Tuon lahteen... (Entä minä?) ...päivänänsä. (Iloitsitteko te siitä?)

Ja siellä voin minä, vaikka olenkin yhtä keho kuin hän,

Pestä kaikki syntini pois.

Pestä kaikki syntini pois... (Milloin Hän teki sen? Ehkä juuri nyt.)

Hän pesi (Kyllä, minä tunnustin Hänet. Sanoin Hänelle, että kaipasin sitä, silloin Hän pesi sen pois) ...pois

Ja siellä voin minä, vaikka olenkin yhtä keho kuin hän,

Pestä kaikki syntini pois.

pitää heitä kädestä; eikä millään fanaattisuudella, vaan todella totisella sydämellä, niin että hän voi tuntea sen. Hän tietää teeskentelettekö te sitä tai ette. Ottakaa häntä kädestä sanoen: “Rakas veli, minä olen ollut väärässä, pyydän sinua antamaan minulle anteeksi. Minä rakastan sinua.” Ja sen kaltaisella asenteella, voitteko todella sydämestänne tehdä sen? Voitteko? Voitteko laskea syrjään kaikki maailman asiat, vain palvellaksenne Häntä? Onko Hän ensimmäisellä sijalla sydämestänne? elämässänne? Jos on niin, Jumala siunatkoon sinua; ja Hänen siunauksensa tulevat olemaan ylläsi. Jos niin ei ole, vastaanota Hänet juuri nyt; ja Hän tulee siunaamaan sinua ja Hänen siunauksensa tulevat olemaan ylläsi. Etkö mieluummin haluaisi Hänen hymyilevän itsellesi? Minä haluaisin mieluummin, että Hän hymyilee minulle, ja jokainen henkilö maailmassa vihaa minua. Tietenkin, niinä uskon, kun Hän rakastaa minua ja hymyilee minulle, silloin myös ihmiset tulevat rakastamaan minua; Hänen lapsensa tulevat tekemään sen. Ja Hän on saattava minut siihen tilaan, että voin rakastaa niitä, jotka eivät ole rakastettavia, niin kuin Hän teki, koska Hänen Henkensä on minussa.

¹⁰² Kerran vielä, ennen kuin rukoilemme. Onko siellä ketään, joka ei ole kohottanut kättään, ja haluaa olla muistettu tässä rukouksessa? Nostakaa silloin kätenne. Jumala siunatkoon sinua, veli. Jumala siunatkoon sinua, veli. Jumala siunatkoon sinua, veli. Jumala siunatkoon sinua, sisar. Jumala siunatkoon sinua, veli. Se on oikein. Hyvä on. Jumala siunatkoon sinua, poikaseni. Hän näkee nyt teidät. Se on viety tilastoihin juuri tänä aamuna.

¹⁰³ Pankaa mieleenne sanani, jos te luokittelette minut, (jonka te sanotte kunnioituksella ja rakkaudella), te luokittelette minun olevan Jumalan näkijän, (muistakaa, tämä on Taivaan Kirjoissa), Hän on läsnä. Ettekö te haluaisi elää niin, että olette tietoinen siitä, että näkymätön maailma on kanssanne koko ajan? Käsittäen, että kun te kuljette täällä ulkona ja menette autoonne, Enkelit ottavat asemansa teidän vierellänne. Kun te menette tuon miehen tykö, joka on niin epä mukava teitä kohtaan, on Pyhä Henki aivan yläpuolellanne, ja Enkelit kaikkialla ympärillänne. “Onko se oikein, veli Branham?”

¹⁰⁴ Raamattu sanoo niin. “Jumalan Enkelit ympäröivät ja ovat leiriytyneet niiden ympärille.” He eivät mene takaisin Taivaaseen; he leiriytyvät sinne. Heidät on lähetetty tehtävänä valvoa teitä läpi koko elämänne matkan. Oi, eikö se olekin ihmeellistä?

välityksellä; hengessänsä, hänellä on kosketus Jumalan kanssa Pyhän Hengen kautta. Ja Jumalan Enkelit vierailevat heidän luonaan, puhuvat heidän kanssaan, ja he ovat Jumalan luota lähetettyjä Sanansaattajia paljastamaan ja tuomaan sanomia Jumalalta yksilöille. Hänen on saatava ensimmäiset asiat ensimmäiseksi. Hän ei voi panna kattoa päälle, ennen kuin perustus on laskettu. Näettekö? Niinpä meidän on muistettava se, meidän on pantava ensimmäiset asiat ensimmäisiksi! “Etsikää ensin Jumalan valtakuntaa ja Hänen vanhurskauttaan; ja kaikki nämä muut asiat tullaan lisäämään teille.”

...enkelit ovat lähetetyt ilmoittamaan nämä asiat...

⁵⁶ Kun Danielin, tuon suuren profeetan palvelustehtävä oli päättymässä, oli siellä enkeli, joka seurasi häntä. Ja tuo Enkeli sanoi Danielille: “Sinä olet rakastettu Jumalan edessä.” Eikä Daniel ehkä olisi voinut puhua kasvoista kasvoihin Jumalan kanssa, mutta Jumala lähetti Enkelin olemaan välimiehenä hänen ja Jumalan välillä, niin että Hän voisi olla välittäjänä heidän välillensä, ja tuoda... Enkeli, itse tuo sana enkeli, merkitsee “sanansaattaja”.

⁵⁷ Jos joku poika olisi täällä ovelle, kolkuttaisi ovelle ja sanoisi järjestysmiehille: “Minulla on täällä sähkösanoma rouva sille-ja-sille tai herra sille-ja-sille.” Hän olisi sanansaattaja, maallinen enkeli.

⁵⁸ Teidän pastorinne, kun hän seisoo täällä korokkeella, palvelleena Jumalan Sanaa, hän on Jumalan enkeli seurakunnalle; sanansaattaja seurakunnalle. Sen vuoksi pastorin ei koskaan pitäisi jättää tätä Sanaa, vaan seistä oikein Sanan kanssa, koska hän ruokkii lampaita, sillä tuo sana pastori merkitsee “paimen”. Tarkistakaa se ja nähkää onko se oikein. Pastori on paimen, ja Pyhä Henki on pannut hänet johtamaan Seurakuntaansa ja laumaa, ruokkimaan heitä. Millä? Jumalan Sanalla. Aamen. Oi! Mikä...

⁵⁹ Tarkatkaa kaikkia noita nimiä, jokainen nimi Raamatussa merkitsee jotakin. Kun te näette jonkun nimen Raamatussa, merkitsee se jotakin. Tiesittekö te, että kun nuo israelilaiset vaimot synnyttivät noille kahdelletoista patriarkalle ja, kun he lapsen syntyessä vaikerivat, antoivat he noille pojille niiden synnyttyä nimet sen mukaan, mitä he vaikeroidessaan puhuivat; osoitukseksi lapsen luonteesta ja paikasta, jonka he tulisivat tekemään lopulliseksi lepopaikakseen. Jokainen vaikerointi, aamen, Pyhän Hengen voiman alla!

⁶⁰ Siksi meidän pitäisi vaikeroida Hengessä. Eikä se nyt merkitse vain jotakin tehtyä, vaan minä tarkoitan todellista synnytyskipua Seurakunnan puolesta. Silloin Pyhä Henki... Silloin te voitte saada vähän todellistakin kielilläpuhumista ja tulkintaa. Pyhän Hengen sanoessa ja kertoessa meille vaikerointien ja rukousten kautta; ja silloin se on myös todella totuus. Se tulee olemaan jotakin, jonka te näette tapahtuvan juuri nyt.

⁶¹ Sitten Daniel, (lopetan nyt), lopulta näki Enkelin tulevan alas ja laskevan yhden jalan maan päälle ja yhden jalan meren päälle, ja vannovan Hänen kauttaan, joka elää aina ja iäti, että "aikaa ei enää ole oleva", tuon ajan lopulla, jonka hän kertoi hänelle. Toisin sanoen, tämä aikakausi, jossa me nyt elämme, tuosta ajasta ja Ruhtinaan tulemuksesta tähän päivään asti. Ja hän sanoi: "Tuohon aikaan, Jumalan salaisuuden pitää olla päätetty."

⁶² Ja maailma vaikeroi, odottaa tänä päivänä, ihmiset eivät tiedä Jumalan salaisuutta. Miksi? Heille ei ole opetettu Jumalan salaisuutta. Ainoa asia, mitä heille on opetettu, on: "Liity seurakuntaan, pane nimesi kirjaan, ole hyvä ihminen, kohteile naapuriasi oikein." Se on kaikki oikein, mutta teidän täytyy tuntee Jumalan salaisuus! Kukaan ihminen ei voi paljastaa sitä teille, paitsi Hän, jolla oli Kirja. Ja Raamattu sanoo: "Kukaan ei voi kutsua Jeesusta 'Kristukseksi', ainoastaan Pyhässä Hengessä. Tämä valtava Pyhän Hengen Seurakunta on tuleva ulos yhtenä näistä päivistä ja on loistava tavalla, jota ette koskaan aikaisemmin ole nähneet!"

⁶³ Ja tässä suuressa evankelisessa lehdessä, johon arkkikiipiat ja kaikki kirjoittavat, suuri Riley Mackay, yksi suurimmista, mitä koko maailmassa tunnetaan. Tässä lehdessä oli eräs suuri artikkeli tässä kuussa, jossa sanottiin: "Jos katolinen tai protestanttinen kirkko koskaan löytää Jumalan, se tulee palvelemaan ollakseen helluntaikirkko ja oppii sen." Aamen. Jumalaa ei tunneta teologialla! Hänet tunnetaan uudella syntymisellä, olemalla uudestisyntynyt. Helluntaikirkko on vastaanottanut sen ja uskonut, eikä välitä kuka siitä ajattelee ja mitä. Nyt Perkele on pannut sinne joitakin väärennöksiä, heittääkseen vähän viemäritavaraa sivuille. Ja evankelinen kirkko osoittaa tuota viemäritavaraa, ylitse todellisen, aidon helluntaiseurakunnan, jolla on kaikki merkit ja ihmeet. He ovat siellä, mutta Perkeleellä on väärennöksensä, niin kuin Raamattu sanoi hänellä olevan.

ollut väärässä. En todella vielä koskaan ole tullut tuolle paikalle, missä kaikki nuo asiat ovat kuolleet pois. Nyt, Isä, minä vastaanotan Sinut juuri nyt avukseni, kolkuttaessasi sydämelläni. Sinä yhä kutsut minua, tai muuten et puhuisi minulle tällä tavalla." Ja voikoot he kohottaa kätensä, eivät minulle; vaan Sinulle. Ja niin tekemällä sanoa: "Tästä päivästä eteenpäin, Herra, minä vien itseni ylös itsensä kieltäytymisen virtaa. Minä vien itseni ylös kuoleman virralle. Sinne minä upottaudun sen alle ja kadotan jokaisen vääryyden tahran, joka minulla on; kaikki tapani. ja epäpuhtauden ja ajatukset, kaikki eroavaisuudet ja riitani ja väittelyni, kiukkuni ja kaikki nämä asiat. Minä upotan ne tuon tulvan alle ja, kun tulen sieltä ylös, haluan tuntee niin kuin Evankeliumi sanoo, että minun pitäisi: olla puhdas, valmis, puhtaalla sydämellä, todella rakastaa lähimmäistäni. Ei väliä sillä, kuinka julmia he ovat, minä yhä rakastan heitä. Minä haluan päästä sisälle yhteyteen Sinun kanssasi, kunnes tunnen vihollisiani kohtaan niin kuin Sinä; kunnes todella tiedän sen, Herra." Sillä ne. emme voi nyt leikitellä sen kanssa, on liian myöhäistä. Me voimme olla menneet tämän päivän jälkeen. Me voimme olla menneet pois viiden minuutin kuluessa, eikä meillä enää koskaan tule olemaan toista mahdollisuutta. Ja Jumala, ajatelkoon miehet ja naiset tätä vakavasti, istuessaan tässä pienessä kirkossa tänään, sillä me pyydämme sitä Kristuksen Nimessä.

¹⁰⁰ Ja sillä aikaa, kun päämme ovat kumarretut, olisiko siellä yksi, joka kohottaisi kätensä ja sanoisi: "Jumala, muista minua, minä olen se, joka haluaa kokemuksen kanssasi. Minä kohotan käteni." No niin, jos sinulla ei ole tuota todella positiivista varmuutta, kohota vain kätesi. Jumala siunatkoon sinua, myös sinua. Jumala siunatkoon sinua rouva. Jokainen nyt, joka ei ole positiivisen varma. Jumala siunatkoon sinua, herra. Jumala siunatkoon sinua, sisar. Jumala siunatkoon sinua, veljeni. Jumala siunatkoon sinua, sisareni. Sinä et ole todella positiivisen. Katsohan, milloin tahansa sinä menet sen lävitse, veli, luonteesi, kaikki, mitä sinä olet, on muuttunut.

"Oi, kyllä minä uskon, veli Branham."

¹⁰¹ Mutta, jos se on vain järkiperäinen asia, te uskotte, koska teillä on halu uskoa, niin se ei ole se, mistä minä puhun nyt. Minä tarkoitan, että te todella olette pelastuneet, te olette sinetöidyt Jumalan Iankaikkisella rakkaudella, niin että te voitte rakastaa ihmisiä, jotka ovat epämurkavia teitä kohtaan, ja olla sillä paikalla, että voitte seistä heidän edessään,

rikas, veljellinen, jumalinen jokin sydämessäsi ja tiedät, ettei maailma ole voinut sitä antaa? Rakastatteko syntisiä niin paljon, että puhuessanne heille te yksinkertaisesti tullette yhdeksi heistä? Paavali sanoi, että hän haluaisi antaa elämänsä ja olla hylätty, jos Jumala vain pelastaisi jonkun hänen syntisistä ystävistään; toisin sanoen, jonkun hänen kansastaan, juutalaisista, jotka olivat häntä vastaan. Onko se sen kaltainen uskonto, joka sinulla on tänä aamuna, ystävä? Jos ei ole, on siellä Lähde, joka on täytetty Immanuelin suonista otetulla Verellä, ja uskon kautta, (ainoa tapa, miten te voitte tehdä sen), syntiset upottavat sinne sielunsa tuon tulvan alle, se on Jumalan teko. [Tyhjä kohta nauhassa.] Mitä tapahtuu. Te kadotatte kaikki syyllisyytenne tahrat. Ne ovat jääneet taakseenne, aivan niin kuin faaraon armeija jäi Israelin taakse.

⁹⁷ Seuratkaa ohjeita, ei mielenliikutuksia; vaan ohjeita. Jos Mooses olisi seurannut kansan mielenliikutuksia, olisivat he juosseet ympäri vuoria, kirkuen, ja faaraon armeija olisi tavoittanut heidät. Mutta he seurasivat ohjeita. Jumala sanoi: “Seiskää nyt hiljaa, niin näette Jumalan kirkkauden. Vain pysykää hiljaa. Teidän ei tarvitse kiihtyä, seiskää hiljaa ja nähkää Jumalan kirkkaus. Sillä tänä päivänä Jumala tulee taistelemaan, ja te vain pysytte paikallanne.” Ja he vain kävelivät yli meren. Ja sitten ympärileikkaamattomat, nuo jäljittelijät, jotka yrittivät tehdä niin, hukkuivat mereen.

⁹⁸ Isä, Jumala, tämä pienen pieni lauma täällä tänä aamuna, mutta täällä on istumassa todellisia miehiä ja naisia, jotka ovat Sinun lapsiasi, jotka uskovat Sinua ja rakastavat Sinua. Minä rukoulen, Jumala, heidän puolestaan. Ehkä jotkut heistä eivät vielä koskaan ole vastaanottaneet Sinua, heillä ei koskaan ole ollut todellista kokemusta siitä, että kaikki vanhat lihalliset maailman asiat ovat kuolleet, he vain ovat eläneet seurakunnan tunnustuksen perusteella, vain sanoen toisille. Ehkä he ovat kastetut tai ovat valinneet jotakin kristillistä, mutta eivät koskaan todella ole olleet pelastuneita. He eivät todella tiedä, mitä se on. Ehkä heillä on ollut vain mielenliikutus, ovat järkipäisesti tunnustautuneet kristityiksi, ajatellen olevansa oikeassa, tunteen mukaan. Vaikka “siellä on tie, joka näyttää ihmisestä oikealta”, näyttää kuin se olisi oikein, ja teillä olisi se, “mutta sen loppu on kuoleman tie”.

⁹⁹ Jumala, tutkikoon jokainen mies ja nainen, poika tai tyttö, sydämensä tällä kerralla; eivät he itse, vaan tutkikoon Pyhä Henki heidät. Niin, että he päättävät sydämessään: “Kyllä, uskon, että olen

⁶⁴ Niinpä muistakaa, tuo Enkeli käski Danielia. Daniel kuuli seitsemän ukkosenjylinää, ne lausuivat äänensä. Daniel nappasi kynänsä ja alkoi kirjoittaa ja tuo Enkeli sanoi: “Älä kirjoita sitä!” Aamen.

⁶⁵ Oletteko valmiit? Menkäämme siihen noin seuraavaksi viideksi minuutiksi. Tahdotteko tehdä sen? Kuunnelkaa.

⁶⁶ “Älä kirjoita sitä!” Johannes näki saman asian, ja se oli jo kirjoitettuna Raamatun ulkopuolella; ja Kirjan takana oli seitsemän sinettiä, eikä kukaan mies voinut avata noita sinettejä, ne olivat nuo äänet. Tässä on Raamattu kirjoitettuna, joka itsessään on salaisuus. Mutta Raamatun takapuolella, ilmestykset näytettiin Danielille, sanoen, että siellä olisi seitsemän ääntä, jotka tulisivat puhumaan; eikä kukaan voinut avata, kukaan ei tiennyt mitä se oli. Mutta Raamattu sanoi Danielille ja myös Johannekselle: “Että viimeisissä päivissä, tuo todella todellinen Seurakunta tulisi tietämään nämä seitsemän ääntä.” Ymmärrätkö sitä? Voitteko te nähdä, kuinka väärä ja väärennös yrittää parastaan pitääkseen suuret miehet poissa sen kaltaisista paikoista?

⁶⁷ Juuri toissapäivänä, iltapäivällä, yksi suurimmista evankelisista miehistä koko maailmassa, istui huoneessani itkien ja vastaanotti Pyhän Hengen kasteen; hän oli tekemässä valmisteluja, että Billy Graham tulisi kotiini niin pian kuin hän tulisi Louisvilleen, minulla on hänen nimensä ja kaikki täällä, tullakseen etsimään ja keskustelemaan Pyhän Hengen kasteesta ja Sen voimasta. Nyt Billy sanoi kuinka eräässä paikassa, eräs nainen, jolla oli suuri struuma, seisoi itkien. Ja hän sanoi jonkin koskettaneen häntä, ja hän syöksyi eteenpäin rukoillakseen hänen puolestaan. Ja hän sanoi: “Mitä minulle on tapahtunut?” Oi!

⁶⁸ Jumala, näissä viimeisissä päivissä, tulee vetämään todelliset sydämet kaikkialta. Ei väliä sillä, kuinka paljon väärennöksiä ja akanoita Perkeleellä on, Jumala tulee nostamaan Seurakuntansa suoraan ulos siitä. Se tulee olemaan sinetöiminen, aivan yhtä varmasti kuin minä seison täällä korokkeella. Ja tuo hetki on käsillä. Kylmä ja muodollinen on vetäytymässä pois. Evankelinen ja sosiaalinen Evankeliumi, ja kaikki nämä toiset asiat, ne ovat mennyttä. Tuo fanaattinen puoli menee senkaltaiseen radikaaliseen fanaattisuuteen, että jokainen sokeakin voi nähdä sen. Mutta Jumala vetää Seurakuntansa ulos!

⁶⁹ Aivan kuin suuri lumme. Tuo pienen pieni siemen on syntynyt siellä mutaisessa, likaisessa, sammakkojen asuttamassa lammen pohjassa. Ja

se löytää tiensä ylös tuon liejun lävitse, kaiken tuon mudan ja lietteen lävitse. Ja tulee hienoimmaksi asiaksi, mitä koskaan olette kasvoin katsoneet, sädehtien kuin auringonpaiste.

⁷⁰ Niin on myös Eläviin Jumalan Seurakunta, joka on syntynyt alhaalla fanaattisuuden ja sekasorron keskellä. Mutta se löytää tiensä tuon lietteen lävitse, kunnes se on sen yläpuolella, vain odottaen siipiään, lentoa varten. “Monet juoksevat edestakaisin; ja ne ihmiset, jotka tuntevat Jumalansa tekevät urotekoja tuona päivänä!” Jumalan ilmestykset Seurakunnallensa! Pysy hiljaa, pieni lauma, pysykää siinä asemassa, missä te olette. Niin kuin sisar Gertiellä ja sisar Angiella oli tapana laulaa täällä: “Jatkakaa kiinni pitämistä!” Älkää murehtiko. Jumala odottaa, ja yrittää, ponnistellen saadakseen Jumalan salaisuuden paljastetuksi Seurakunnallensa. Se pidättää Kristuksen Tulemista nyt, ja tuon suuren Tuhatvuotisvaltakunnan, se on tämä suuri yliluonnollinen voima, joka lepää käyttämättömänä Seurakunnassa.

⁷¹ Moni mies seisoo saarnastuolissa tänä aamuna, saarnaten yhteiskunnallista Evankeliumia, mutta syvällä sydämessään hän todella uskoo. Ja veli, hänellä on voima saarnata Se. Se, mitä hän haluaa nähdä, on panna tämä voima kauneuteensa. Olen niin kiitollinen nähdessäni sen tulevan tapahtumaan! Olen niin iloinen nähdessäni sen julkitulevan, Jeesuksen Kristuksen ilmestyksen [paljastamisen]!

⁷² “Jeesus”, sanoo Raamattu, “on sama eilen, tänään ja iäti.” Jumala, äärettömässä laupeudessaan, Sanansa mukaan, ei jonkin salaperäisen jonkin, joka on fanaattisuutta, vaan Sanan saarnaamisen kautta, julkituo itsensä, ylösnousseena, elävänä Herrana Jeesuksena; tehden aivan samoja asioita, joita Hän teki ollessaan täällä maan päällä. Hän tekee sen jälleen voimassansa ja julkitulemisessaan. “Jos Minut nostetaan ylös maasta, tulen Minä vetämään kaikki ihmiset tyköni”, kaikki hyvät ihmiset, joilla on nälkäinen sydän.

⁷³ Tässä suuressa neuvoston kokouksessa, vuonna 1958... Minua pyydettiin eilen edustamaan Jumalan yliluonnollista toimintaa noin kuudensadan edustajan edessä, jotka tulevat kaikkialta maailmasta, jos Jumala viipyy vuoteen 1958 asti, niin se tulee olemaan Bostonissa, Massachusettsissa. Yksi saarnaajista, suuri mies, jolla on yleinen Evankeliumi, David duPlessis, hän sanoi: “Veli Branham, kun kaikki nämä edustustot ovat kokoontuneet yhteen, ja kristilliset kansakunnat kaikkialta maailmasta ovat koolla tässä suuressa maailman

⁹² Oi, ettekö te rakastakin Häntä tänään? Hänellä on avain teidän iloonne. Hänellä on avain teidän onneenne. Hänellä on avain teidän vapautukseenne haudasta. “Minulla on kuoleman ja helvetin, Haadeksen avaimet. Minä voin avata yliluonnollisen, Minä voin avata luonnollisen. Minulla on kuoleman ja helvetin avain tässä kädessäni.” Oi, siellä on avattu lähde! Tulkaa, ottakaa Elämän vettä, vapaasti!

*Siellä on Lähde täytetty Verellä,
Joka on otettu Immanuelin suonista,
Kun syntiset tuon tulvan alle upotettuina,
Kadottavat kaikki syllisyytensä tahrat.*

⁹³ Ja sieltä takaisin tultuasi, veli, et halua ottaa minkään rabbin, papin tai saarnaajan sanaa. Sydämessäsi on jotakin, joka on kypsyttänyt sinut yhdessäoloon, siellä on jotakin, joka on saanut kaikki vanhat asiat kuolemaan, ja silloin asiat ovat tulleet uudeksi. Siellä on jotakin, joka rakastaa sinua ja jotakin on sydämessäsi. Paavali sanoi: “Ei mikään nykyinen, ei mikään tuleva, ei sairaus, ei perikato, mikään ei voi erottaa meitä Jumalan rakkaudesta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa. Ei pahat puheet, eivät ylä- ja alamäet, ei mikään muukaan voi koskaan erottaa meitä Jumalan rakkaudesta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa. Sairaus, suru, nälkä, taistelut, eroavaisuudet seurakunnassa, mielipide-erot, ei väliä sillä, mitä se on. Mikään ei voi koskaan erottaa teitä Jumalan rakkaudesta.

⁹⁴ Ettekö haluaisi tulla upotetuiksi sinne tänään, kun rukoilemme? Tämä sisar, tulisitko tänne hetkeksi, kumartaessamme päämme rukouksessa. Juuri ennen rukousta, olisiko täällä seurakunnassa, tässä pienessä ryhmässä täällä tänä aamuna joku, joka haluaisi sanoa: “Veli Branham, muista minua, minä kohotan käteni.”

⁹⁵ Olen pahoillani, että minun täytyi paloitella sanoma sillä tavalla kuin tein. Mutta minulla oli vain muutama minuutti aikaa, koska minun on oltava toisessa paikassa pienen ajan kuluttua. Ja minä... Toinen kokous on tulossa, ja minun on lähdettävä heti, ja haluan rukoilla sairaiden puolesta ennen lähtöäni.

⁹⁶ Mutta ollessasi täällä, oletko vakuuttunut, että olet siirtynyt kuolemasta Elämään? Onko nimesi todella... Tarkoitin sanoa, todella muistettu? Onko se Jumalan Kirjassa tänään? Ja, oi, oletko rauhassa Jumalan kanssa? Ja onko maailma ja kaikki vanhat asiat kuolleita, ja onko kaikki tullut uudeksi? Onko siellä todellinen, kuninkaallinen,

kuolemaan. Joka kerta, kun kuulette ambulanssin menevän, se puhuu: “Kuolema on aivan edessäsi.” Joka kerta, kun kuljette hautausmaan ohi ja näette haudan, se sanoo: “Kuolema on edessäsi.” Joka kerta, kun näette rypyn tulevan kasvoihinne, tai harmaan hiuksen, tai kumaran hartian, se sanoo: “Kuolema on edessäsi.” Oi, mutta kuinka onnellisena kristitty voikaan seistä aivan kuoleman meren partaalla!

⁸⁹ Mooses käänsi kasvonsa Jumalan puoleen ja alkoi rukoilla! Tuo Tulipatsas tuli alas ja seiso heidän ja vaaran välillä. Se oli pimeys heille; jos te hylkääte Valon, tulee se joka kerta muuttumaan pimeydeksi. Ja se oli pimeys heille; mutta marssikäsky näille mennä eteenpäin. Ja kun he tulivat merelle, se avautui. Suuri itätuuli tuli siltä suunnalta, jossa he olivat, pyyhkäisi faaraan joukkojen päiden yli ja veti syrjään meren. Ja meri pelästyi, koska Jumala oli määrännyt polun kulkemaan sen halki. Jumala osoitti rakkauttaan lapsilleen. Joskus Hän rakastaa saada teidät tiukkaan paikkaan, niin että Hän voi julkituoda itsensä.

Niin kuin eräs paimen kerran sanoi, että hän “katkaisi lampaan jalan”.

“Minkä tähden sinä sen teit?”

⁹⁰ Hän sanoi: “Siksi, että voin ruokkia sitä, rakastaa sitä, ja todistaa sille, että rakastan sitä.” Siinä se on teille. Hän sanoi: “Sitten se tulee seuraamaan minua.”

...asiat, joiden täytyy pian tapahtua; ja hän lähetti ja ilmoitti sen kätensä kautta.

Johannes seitsemälle seurakunnalle, jotka ovat Aasiassa: Armo teille, ja rauha, häneltä, joka on, joka oli, ja, joka on tuleva;...

⁹¹ Jeesus! Mitä? Kolme asiaa: “Joka oli, joka on, joka on tuleva; sama eilen tänään ja iäti.” Hieman myöhemmin Kirjoituksissa Hän sanoo... Ajatelkaa nyt sitä! Hän sanoi: “Minä olen Hän, joka oli kuollut, ja on elossa jälleen ikuisesti.

Ja Minulla on avaimet. Ei jollakin kirkolla, Pietarilla tai hänen tuomiokirkollaan, tai Roomalla, tai episkopaaleilla, tai mitä tahansa se onkin, ole avainta; se on vain avain yhdessäoloon. Mutta Minulla on kuoleman ja helvetin avaimet. Amen.

neuvostossa”, hän sanoi, “vain puhuminen Sanasta, ja voima paljastaa, Pyhän Hengen tullessa olemaan läsnä”, hän sanoi, “evankelistiset kaikkialta tulevat heilahtamaan sisälle.” Ja kun he saavat uskon uskoa todellinen Evankeliumi, on se päättävä pakanain ajan ja tuova Herran Jeesuksen Toisen Tulemuksen. Jumala ei voi olla oikeudenmukainen ja antaa rehellisten sydänten pysyä siellä, ja sitten paistua helvetissä sen vuoksi. Hänen täytyy olla oikeudenmukainen, ja Hänen on saatava se heille, jollakin tavalla. Me olemme viimeisessä päivässä!

Jeesuksen Kristuksen Ilmestys, jonka Jumala antoi hänelle, näyttääkseen palvelijoillensa asiat, joiden täytyy pian tapahtua; ja hän lähetti ja ilmoitti sen enkelinsä kautta...

⁷⁴ Enkeli! Kuinka Hän tulee ilmoittamaan sen? Jumala antoi Jeesuksen Kristuksen Ilmestyksen palvelijalle, profeetalle, Patmoksen saarella. Ilmoitti sen enkelin kautta! Aamen. Toivon teidän näkevän sen. Eikö Hän olekin ihmeellinen?

⁷⁵ Tarkatkaa, mitä Johannes tekee. Lukekaamme toinen jae ja sitten lopetamme.

Joka todistaa Jumalan Sanasta...

⁷⁶ Hän ei ollut lähtenyt jonkun oikun perään, hän ei istunut siellä minkään yhteiskunnallisen Evankeliumin kanssa. Hän pysyi Sanan kanssa. Hän todisti! Kuinka hän voi todistaa, ellei sitä Sanaa, jota hän saarnaa, ole julkituotu, jos Sana on siemen? Ja siemen tulee tuottamaan! Kuinka minä voisin sanoa, että siellä on maissipelto, ellei siemen tuota tarkalleen maissia? Onko se oikein? Jumala todisti Johanneksen kautta, että hän saarnasi Jumalan Sanan.

...todistaa Jumalan Sanasta, ja Jeesuksen Kristuksen todistuksesta, ja kaikista asioista, jotka hän näki.

Siunattu on hän, joka lukee...

⁷⁷ Kuinka monet haluavat siunauksen? Silloin lukekaa Sitä! Eikö se olekin ihmeellistä?

Siunattu on hän, joka lukee, ja he, jotka kuulevat tämän profetian sanat, ja pitävät ne asiat, jotka ovat kirjoitetut siinä, sillä aika on käsillä.

⁷⁸ Oi, jospa me vain voisimme mennä siihen juuri nyt! Kuulkaa! Milloin aika on käsillä? Kun Jeesuksen Kristuksen Ilmestys on

paljastettu Kristuksen Ruumiille, ja Kristus on paljastettu, ei kuolleena, vaan elossa, eläen Seurakunnassansa, tehden samoja tekoja, joita Hän teki, tuo sama palvelustehtävä, sama Evankeliumi, tuo sama merkki, ylösnoussut Kristus, kun Hänen enkelinsä on paljastanut Hänet Seurakunnalle, silloin aika on käsillä. Eikä minään aikana, tuosta päivästä alkaen tähän päivään asti, ole Jeesuksen Kristuksen salaisuutta koskaan paljastettu, ennen kuin näinä muutamana viimeisenä vuotena. Silloin, aika on käsillä!

⁷⁹ Tarkatkaa maailmaa luonnollisessa. Atomi, vety, koboltti ja muita pommeja ja asioita, joita heillä on; koko maailma vapisee, kaikki heiluu ja vapisee. Koko luonto vaikeroi. Te tiedätte sen. Minä tiedän sen. Puolustusministeriö tietää sen. Venäjä tietää sen. Englanti tietää sen. Maailma tietää sen. Aika on käsillä! Mikä saa luonnon vapisemaan sillä tavalla? Koska tuo aika on käsillä!

⁸⁰ Seurakunta on vapautuksessaan, aivan niin kuin Israel esikuvana omassa vapautuksessaan, kun Israel otti asemansa puhtaalla, pyhällä, väärentämättömällä Jumalan Sanalla, että se tulisi seisomaan ja lähtemään marssilleen. Mooses johti Israelin lapsia; vähän happamatonta leipää, leipäaikinaa päättensä päällä; ja he marssivat Punaiselle Merelle. Jumalan polku johti heidät suoraan Punaiselle Merelle. No niin, hän sanoi: “Kuinka me nyt tulemme menemään ylitse?”

⁸¹ Joku katsoi taakseen ja sanoi: “Katsokaa siellä lentää pölyä. Siellä on tuhansia kertaa tuhansia faaraon sotavaunuja takanamme!” Tuo sekalainen kansanjoukko, joka lähti heidän mukaansa ja seurasi heitä, alkoi vavista ja lopulta tuhoutui Kooran vastaan väittämisessä. Epäilemättä itse kukkulat luonnossa vapisivat, ne tulisivat näkemään verisimmän joukkomurhan, mitä koskaan on nähty. Tuo köyhä, pieni, avuton ihmisjoukko oli seisomassa siellä meren rannalla. Pienet lapset hakivat turvaa äideistään, pitäen kiinni heidän hameittensa helmoista. Vanha isä raukka nojasi poikaansa vasten, itkien, sanoen: “Poikani, minä olen päiväni elänyt, mutta vihaan nähdä sinun kuolevan. Katso, ne tulevat siellä!” Koko luonto pelkää kuolemaa, jopa kukat ja puut ja kaikki muu, ne pelkäävät kuolemaa. Luonto vapisi ja vaikeroi heidän jalkojensa alla, kun he näkivät tuon verilöylyn olevan tulossa.

⁸² Mitä Jumala oli tekemässä? Oi, mikä ylipääsemätön este! He eivät käsittäneet, että siellä riippui yliluonnollinen Voima, tuo Jumalan

Sädekehä, Tulipatsas riippui siellä, joka seisoi heidän ja vihollisen välillä, kun tulisi aika seistä.

⁸³ Luonto vapisi, meri alkoi hermostua, kuu katsoi alas ja vapisi, linnut lensivät pois näyttämöltä, eläimet pakenivat taustalle. “Oi, mikä loppumaton miljoonien ihmisten murhaaminen, jotka tulisivat kuolemaan muutamassa minuutissa.” Ja ne kaikki vaikeroivat.

⁸⁴ Mutta mitä he olivat tekemässä? He olivat seuraamassa Jumalan polkua. Se näytti typerältä, se näytti hullulta, mutta he vaelsivat Valossa. Aamen. Vaeltaa Valossa! Muistattekko, kun meillä oli tapana laulaa tuota laulua?

*Me tulemme vaeltamaan Valossa, tuossa kauniissa Valossa,
Se tulee sieltä, missä armon kastepisarat ovat kirkkaat;
Loista kaikkialla ympärillämme päivin ja öin,
Jeesus, maailman Valo.*

⁸⁵ Hän on ylösnoussut kuolleista, Hän on täällä edessämme, Niin on näyttänyt merkkinsä ja ihmeensä, pettämättömästi; se ei ole vain jokin fanaattinen asia; vaan lopullinen merkki ja ihme, että Hän on kanssamme ja on johtamassa meitä eteenpäin. Ja me olemme tulossa tuolle paikalle.

⁸⁶ Ja siellä riippuvat pommit, siellä riippuvat kobolttipommit. Ja oi! Julistus on nousemassa esiin nyt, pysäyttää kaikki ei-kirkkokunnalliset, ja yhdistyä yhdeksi, valtavati suureksi protestanttisevangeliseksi seurakunnaksi, joka olisi yhteistyössä ja liittyisi yhteen katolisuuden kanssa, taistelemaan kommunismia vastaan. Se on Perkeleen tekoa. Kyllä vaan! Jumala ei koskaan yhdistänyt pyhien ja Saatanan seurakuntaa yhteen. Jumala johtaa Seurakuntaansa, Hän ei odota poliittisten johtajien johtavan heitä eikä edes kirkkopoliitiikan. Jokainen, joka on syntynyt Jumalan Hengestä, on vapaa. Aamen.

⁸⁷ Täällä se on, aivan täällä lopulla nyt. Ihmiset alkavat katsoa ympärilleen, sanoen: “Mutta, mitä me voimme tehdä? Mitä me voimme tehdä?” Oi, kuinka typerää on sanoa: “Mitä me voimme tehdä?” Vain katsokaa Häneen, joka johtaa. Aamen.

⁸⁸ Mitä me tulemme tekemään? Veli, sinä, joka olet yli kolmekymmentävuotias. Sisar, sinä, joka olet harmaapäinen, ja isä, joka istuu vieressäsi. Sinä, joka olet sairas ja vaivattu. Joka kerta, kun te katsotte toisianne, te tiedätte, että yksi asia on varma, te tulette